

આત્મ સં. ૮૨ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩ માગશર

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૯

સદાચારનું યજ્ઞ

મનોગ્લાનિક્ષયસ્તસ્માત્ તસ્માત્ સદ્ભાવનાદયઃ ।
દૌર્ભગિયાપગમસ્તસ્માત્ તસ્માદાનન્દિ જીવનમ્ ॥

સદાચારના યજ્ઞે માનસિક ગ્લાનિ નષ્ટ થાય છે,
સદ્વિચારો જાગ્રત રહે છે, દુર્ભાગ્ય દૂર થાય છે અને
જીવન આનંદિત થાય છે.

‘કલ્યાણભારતી’ માંથી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૭૪]

દીસેમ્બર : ૧૯૭૬

[અંક : ૨

: અનુક્રમણિકા :

લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
મહાભિનિષ્ક્રમણ	સ્વ. મનસુખલાલ ટી. મહેતા	૨૯
મૃત્યુ મરી ગયું રે લોલ !	શ્રી ખીમચંદ્ર ચાંપશી શાહ	૩૩
પાણી-આકાશનું અને પૃથ્વીનું	પૂ. ઉપાધ્યાય અમરમુનિ	૩૭
મૌન એકાદશી આધ્યાત્મિક મહત્વ	અમરચંદ્ર માવજી શાહ	૩૯
જ્ઞાન ક્રિયામયો મોક્ષ:	પં. પુર્ણાનંદવિજયજી મ.	૪૧
રતનાકર પચ્ચીશી અનુવાદ	શ્રી એન. ડી. શાહ	૪૪
ધર્મમાર્ગનો યાત્રિક આત્મા સમાજને	શ્રી રતિલાલ દીપચંદ્ર દેસાઈ	૪૭
કલ્યાણમાર્ગ ચીધે છે	શ્રી શુભાખચંદ્ર લલ્લુભાઈ શાહ	૪૯
એ સૌજન્યશીલ મનસુખભાઈ		૫૧
સમાચાર સંચય		

આ સમાના નવા માનવતા પેટ્રન સાહેબો

શ્રી મગનલાલ જોડાલાલ શાહ	મુંબઈ
શ્રી મનમોહનદાસ પુલચંદ તંબોળી	ભાવનગર
શ્રી રતીલાલ મોહનલાલ શાહ	કઠવાડા

સુધારો

કાર્તિક માસના અંકમાં નવાં પેટ્રન તરીકે શ્રી નિરંજન દામોદર શેઠ-ભાવનગર એમ છપાયું છે. તેમાં 'પેટ્રન' ને બદલે આજીવન સભ્ય એમ વાંચવા વિનંતી.

ખાસ નોંધ

ગત આસો માસના અંકમાં પાના નં. ૨૪૧ ઉપર 'એક અનેકાંકી નાટક' નામનું કાવ્ય છપાયું છે તેના રચયિતા પૂ. મુનિશ્રી પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મહારાજ છે તે વિદિત થાય.

હવે પછીના અંક

શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા સ્મરણાંજલિ અંક

'શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ'નો હવે પછીનો અંક પોષ-મહા માસનો સંયુક્ત અંક તરીકે સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈને સ્મરણાંજલિ રૂપે તા. ૧૬-૨-૧૯૭૭ના રોજ બહાર પડશે, તે પરિચિતો, સ્નેહીઓ તથા પ્રશંસકોને સ્વર્ગસ્થ શ્રી મનસુખલાલભાઈ અંગેના સ્મરણો, જીવનપ્રસંગો વિ.ના લેખો તા. ૩૦-૧-૭૭ પહેલા મોકલી આપવા વિનંતી છે.

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રન શ્રી જસુભાઈ ચીમનલાલ શાહ

જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

જેમના જીવનમાં કુશાગ્ર બુદ્ધિ, તીવ્ર સમજશક્તિ અને દઢ મનોબળનો સમન્વય થયેલો છે, તેવા શ્રી જસુભાઈ ચીમનલાલ શાહનો જન્મ પાટડી નજીક આવેલા સુંદર અને રળિયામણા માલવણ ગામમાં તા. ૨૦-૬-૧૯૩૨ના થયો હતો. તેમના પિતાશ્રી ચીમનલાલ જેઠાલાલ શાહનો વ્યવસાય મુંબઈમાં હતો, અને શ્રી જસુભાઈનો ઉછેર પણ મુંબઈમાં થયો. માત્ર ચાર વર્ષની વયે જ તેઓ મુંબઈ આવ્યા અને પ્રાથમિક શિક્ષણ બાળુ પત્રાલાલ સ્કુલમાં લીધું. આ સ્કુલમાં વ્યાવહારિક શિક્ષણની સાથેસાથ ધાર્મિક શિક્ષણ પણ ફરજિયાત હતું. સ્વ. શ્રી માવજી હામજી શાહે વરસો સુધી ધાર્મિક શિક્ષણની જવાબદારી અદા કરેલી અને તેમના હાથ નીચે હજારો વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરી ગયા જે પૈકી શ્રી જસુભાઈ પણ એક હતા. બાલ્યવયે જ સંસ્કાર પડે છે, તે જીવનમાં ક્યારેય ભૂંસાતા નથી.

માતા પિતાને સંતાનમાં માત્ર એક જ પુત્ર જસુભાઈ અને એક જ પુત્રી ચંદ્રાબેન, એટલે પુત્રને ઉચ્ચ કેળવણી અને સંસ્કાર આપવામાં પાછા વળી જોયું નહોતું. જસુભાઈ નાણાવટી અંગ્રેજી સ્કુલમાંથી મેટ્રીક થયા અને પછી આગળ અભ્યાસ અર્થે જ જયહિંદ કોલેજમાં દાખલ થયા. તેમની વિદ્યાર્થી કારકિર્દી ભારે તેજસ્વી હતી. આ કોલેજમાં બી. એસ. સી ની ડીગ્રી પ્રાપ્ત કરી તેમણે પોતાનું લક્ષ્ય ધારાશાસ્ત્રી બનવા માટે કેન્દ્રિત કર્યું.

જીવનમાં જે પ્રાપ્ત થાય છે, તેને માણસ સૌ પ્રથમ પોતાના મનમાં જ ઉત્પન્ન કરતો હોય છે. એક પથ્થર કે ઇંટ મૂકાય તે પૂર્વે શિલ્પીના મનમાં આખા મકાનનો આકાર જેમ પ્રત્યક્ષ હોય છે, તેમ માણસ જે વસ્તુને પ્રાપ્ત કરે છે તે સર્વ વસ્તુ પ્રથમથી જ તેમણે પોતાના મનમાં અંકિત કરી લીધી હોય છે. જસુભાઈના પિતાશ્રી તો વેપારી હતા, પણ તેમ છતાં કાયદાની લાઈનમાં નિષ્ણાત બનવાનો પુત્રનો દઢ સંકલ્પ હતો, જે પુરુષાર્થ દ્વારા તેમણે સિદ્ધ કર્યો. બી એસ સી. થયા પછી ઇ.સ. ૧૯૫૭માં તેમણે એલ.એલ.બી ની પરીક્ષા પાસ કરી. પરંતુ જસુભાઈનું લક્ષ્ય તો તેથી પણ ઘણું આગળ હતું. ‘માણસ સંપાદન કરી શકે તેના કરતાં તેનું લક્ષ્ય વધારે લાંબુ હોયું જોઈએ’ એ સૂત્રને તેમણે પોતાના જીવનમાં અરિતાર્થ કરી બતાવ્યું છે. એલ.એલ.બી.થી સંતોષ નહિ પામતાં તેમણે કાયદાનો આગળ અભ્યાસ કર્યો અને ઇ.સ. ૧૯૬૧માં સોલિસિટરની અચંત કઠિન પરીક્ષા પસાર કરી તેઓ સોલિસિટર થયા.

જગતમાં મુખ્યત્વે ત્રણ પ્રકારનાં મનુષ્ય હોય છે. ‘કરીશું જ’, ‘નહિ કરીએ’ અને ‘કરી શકીશું નહિ.’ પ્રથમ પ્રકારનાં મનુષ્યો બધું જ પૂરું કરે છે, બીજા પ્રકારના હરેક બાબતમાં વિરુદ્ધ થાય છે અને ત્રીજા પ્રકારના મનુષ્યો હરેક બાબતમાં નિષ્ફળ જાય છે. શ્રી જસુભાઈ પ્રથમ પ્રકારના માણસ છે. તેમણે માત્ર સોલિસિટર થવાની મહત્વવાકાંક્ષા સિદ્ધ કરી

છે એટલું જ નહીં, પણ પોતાની દિવ્ય પ્રતિભા, મિલનસાર પ્રકૃતિ અને અન્યને સહાયરૂપ બનવાની વૃત્તિના કારણે દૂંક વખતમાં જ ધીકતી પ્રેક્ટીસ જમાવી નામના અને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી છે.

Work is Worship-કામ કરવામાં જ તેઓ ઈશ્વરની આરાધના માને છે. તેમની રહેણી-કરણી પરથી દેખાઈ આવે છે કે, His daily life is his temple and his religion-એમનું જીવન ધોરણ જ એમના માટે મંદિર અને ધર્મ સ્વરૂપ બની ગયા છે. સોલિસિટર થયા પછી શરૂઆતમાં તેમણે અમીન એન્ડ દેશાઈ સોલિસિટરની ફર્મમાં કામ કર્યું અને ઈ.સ. ૧૯૬૩માં રૂસ્તમજી એન્ડ જીનવાલા સોલિસિટરની ફર્મમાં ભાગીદાર તરીકે જોડાયા. આ રીતે આ લાઈનનો સંપૂર્ણ અનુભવ પ્રાપ્ત કરી છે. કેટલાક વર્ષોથી તેઓ પોતાની સ્વતંત્ર ફર્મ શાહ એન્ડ સંઘવીના સંચાલક બન્યાં છે. તેમના પિતાશ્રી ચીમનલાલભાઈ પુત્રને સોલિસિટર બનેલાં જોઈ સંતોષપૂર્વક ઈ.સ. ૧૯૬૨માં સ્વર્ગવાસ પામ્યાં અને તેમના પૂ. માતુશ્રી વિમળાબેન આજે પણ પુત્રની સફળ કારકિર્દી જોઈ પોતાની જાતને ધન્ય માને છે.

કોલેજીયલ હરમિયાન ઈ.સ. ૧૯૫૫માં જસુભાઈના લગ્ન રાધનપુર નિવાસી શ્રી ચીમનલાલ સૂર્યદત્તા સુપુત્રી શ્રી જ્યોત્સનાબેન સાથે થયા. શ્રી જ્યોત્સનાબેન શિક્ષિત, અત્યંત સંસ્કારી અને કેળવણી હોઈ પોતાના પતિ માટે પ્રેરણારૂપ બન્યા છે. આ કારણે જ લગ્ન પછી પણ જસુભાઈ પોતાની તેજસ્વી વિદ્યાર્થી કારકિર્દી જાળવી શક્યા. પતિને આકાર આપવાની બાબતમાં પત્નીનો હિસ્સો બહુ મોટો અને મહત્વનો હોય છે. બાદ્ય દષ્ટિએ પુરુષની દેખાતી સફળતાના પાયામાં પત્ની જ રહેલી હોય છે. તેમના સુખી દાંપત્ય જીવનના ફળરૂપે તેમને એક પુત્ર અને ત્રણ પુત્રીઓ પ્રાપ્ત થયા છે. પુત્ર પરેશભાઈ ઈન્ટર કોમર્સનો અભ્યાસ કરે છે. મોટી પુત્રી દીપિકાબેન સિનિયર બી.એ.માં છે. બીજી પુત્રી કલ્પનાબેન દસમા ધોરણમાં છે અને સૌથી નાના કવિતાબેન છઠ્ઠા ધોરણનો અભ્યાસ કરે છે.

એક વર્ષ પહેલા જ શ્રી જસુભાઈ અમેરિકાની મુસાફરી કરી આવ્યા છે. એ વખતે તેઓ World Vegetarian Conferenceમાં ભારતના એક પ્રતિનિધિ તરીકે ગયા હતા અને ત્યાં સારું એવું ફર્યાદતાં. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના તેઓ પેટ્રન છે. મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને માધ્યસ્થ ભાવના તેમણે જીવનમાં ચરિતાર્થ કરી છે. માણસ અનેક ધર્મશાસ્ત્રો શીખ્યા હોય પણ જો જીવનશાસ્ત્ર ન જાણતો હોય તો તમામ અન્ય ધર્મશાસ્ત્રો જાણવાનો કોઈ અર્થ રહેતો નથી. જગતના એક સુપ્રસિદ્ધ લેખક રોબર્ટ હોબ્સે જીવનશાસ્ત્ર વિશે સમજાવતાં લખ્યું છે, The foremost Science in the world is the science of living in such wise as to produce the minimum evil and the maximum good possible. અર્થાત્ જગતનાં સર્વશાસ્ત્રોમાં જીવનશાસ્ત્ર એ ઉત્તમોત્તમ શાસ્ત્ર છે. એની શ્રેષ્ઠતાનું માપ એક જ છે. જે પ્રમાણે જીવન ગાળવાથી જગતનું ઓછામાં ઓછું અકલ્યાણ થાય અને વધારેમાં વધારે કલ્યાણ સધાય તે જ ઉત્તમ જીવન શાસ્ત્ર છે. શ્રી જસુભાઈના જીવન પર દષ્ટિપાત કરતાં સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે કે તેઓ જીવનશાસ્ત્ર જાણે છે એટલું જ નહીં, પણ તેને અનુરૂપ જીવન પણ જીવે છે.

શ્રી જસુભાઈ જેવા એક વિદ્વાન અને સંનિષ્ઠ મહાત્માવાવ પેટ્રન તરીકે આ સભા સાથે જોડાયા તે બદલ અમે આનંદ અને ગૌરવ અનુભવીએ છીએ અને તેમને દીર્ઘ આયુષ્ય ઇચ્છીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૪

વિ. સં. ૨૦૩૩ માગશર : ૧૬-૭૬ હિસેમ્બર

અંક : ૨

તંત્રી : સ્વ. શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા • સહતંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

મહાભિનિષ્ક્રમણ

લેખક : સ્વ. શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણની સાતમી સદીમાં મારવાડમાં આવેલા આપણા તીર્થસ્થાન નાડોલ ગામમાં ધનેશ્વર અને ધારિણી નામનું એક સુખી દંપતી રહેતું હતું. પતિ પત્ની બંને ધર્મનિષ્ઠ અને ભાવિક હતા. ગૃહસ્થાશ્રમના ફળ રૂપે તેને ત્યાં એક તેજસ્વી અને ભવ્ય લલાટવાળો પુત્ર પ્રાપ્ત થયો. ‘પુત્રના લક્ષણ પારણામાં અને વહુના ખાશણામાં’ કહેવત અનુસાર બાળકની સૌમ્ય મુદ્રા અને ભવ્ય કાંતિ જોઈ સૌ કોઈ કહેતું કે બાળક મોટો થતાં ભારે પરાક્રમી થશે. બાળકની નાની ઉંમરે જ યોગાનુયોગે નાડોલમાં આચાર્ય શ્રી પ્રદ્યોતસૂરિજીનું પધારવાનું બન્યું. આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનોએ બાળક પર ભારે અસર કરી. પૂર્વજન્મનો કોઈ ભારે સંસ્કારી આત્મા હતો અને હીરાની કિંમત જેમ સાચો જવેરી કરી શકે, તેમ આચાર્યશ્રીએ બાળકની મુગ્ધમુદ્રા પરથી જોઈ લીધું કે આ મોટો થતાં શાસન દીપાવે એવો શ્રમણ સંઘનો નાયક થવા સર્જાયેલો છે.

માતાપિતાની સંમતિપૂર્વક બાળકે આચાર્ય ભગવંત પાસે દીક્ષા લીધી અને યુવાન થતાં તે ભાનદેવ મુનિ અગિયારે અંગે તેમજ છેદ-સૂત્રના પારગામી બન્યાં. કેટલાક વરસો બાદ આચાર્ય ભગવંત પોતાના સુશિષ્ય ભાનદેવમુનિ સાથે વિહાર કરતાં કરતાં નાડોલ આવ્યા. આચાર્ય ભગવંતે ભાનદેવમુનિની યોગ્યતા જોઈ તેને આચાર્યપદવીથી વિભૂષિત કરવા વિચાર્યું અને લોકોમાં આનંદ છવાઈ ગયો.

અરિહંત અને સિદ્ધ પછીનું પ્રથમ સ્થાન આચાર્યનું છે, એટલે આચાર્યપદ પ્રાપ્ત શાસનની રક્ષા કરવી એ કોઈ સામાન્ય જવાબદારી નથી. ચક્રવર્તી કરતાં પણ આચાર્યપદ સંભાળવાનું કાર્ય વધુ કઠિન છે. આવી મહાન જવાબદારી યુવાનવયના ભાનદેવ મુનિને સોંપવામાં આચાર્ય ભગવંતના મનમાં આમ તો કશો વસવસો નહોતો, કારણ કે ભાનદેવ મુનિ એ સ્થાનને બધી જ રીતે યોગ્ય હતા. પણ

મનમાં ઊંડે ઊંડે એક અદેશ તો હતો કે, જાતિ-કુળ-ગણ-રૂપ-તપ-રિદ્ધિ સિદ્ધિ-વિદ્યા અને લાભ પ્રાપ્ત થવા એ તો સદ્ભાગ્ય છે, પરંતુ આ બધા એવા રસાયણો છે કે જે પચાવતા ન આવડે તો, પ્રાપ્ત કરનારના પતનનું પણ નિમિત્ત બની શકે છે. મુનિજીની યુવાવસ્થા, બ્રહ્મચર્યનું અપૂર્વ તેજ તેમજ ઉત્કૃષ્ટ કોટિના જ્ઞાનના કારણે, વૃક્ષના મધુરાં અને સ્વાદિષ્ટ ફળો પર જેમ પક્ષીઓ ચાંચ મારે છે, તેમ કોઈ કુદૃષ્ટ કરી તેને શિથિલ તો નહિ બનાવી દે ! સનતકુમારને પોતાના રૂપના અભિમાનના કારણે અને સ્થૂલભદ્ર જેવા સંયમીને પોતાની વિદ્યાના અભિમાનના કારણે સોસવું પડ્યું તું. પરંતુ આચાર્ય ભગવંત જ્યોતિષ વિદ્યામાં પ્રવીણ હતા અને માનદેવ મુનિની કુંડલીમાં જે ઉત્કૃષ્ટ યોગો સર્જાયેલા હતા, તે જોઈ મુનિજીની બાબતમાં તેઓ નિશ્ચિત બન્યા. કોઈ દેશના વડાપ્રધાનને નીમવામાં જે સંભાળ અને તકેદારી રાખવા પડે છે, તે કરતાં વધુ તકેદારી અને સંભાળ મુનિને આચાર્ય પદવી આપવામાં રાખી પડે છે. કારણ કે આચાર્યનું સ્થાન ચક્રવર્તી કરતાં પણ અનેકગણું મહાન છે.

પછી તો આચાર્યપદના મહોત્સવ અર્થે લોકોએ મોટા પાયા પર તૈયારી કરી અને એ નિમિત્તે નાટોલ ગામે અનેક સાધુ ભગવંતો અને સાધ્વીઓ પધાર્યા. આજીબાજીના ગામે માંથી પણ અનેક લોકો આવ્યા હતા અને મોટી માનવમેદની જામી હતી. લોકોના ઉત્સાહનો કોઈ પાર ન હોતો. આચાર્યપદવી પ્રદાન પ્રસંગે એક ભવ્ય મંડપની રચના કરવામાં આવી હતી. અને આરે બાજુથી ધનપતાકાથી તેને શણગારવામાં આવ્યો હતો. મંડપમાં અનેક પ્રકારની રચના કરવામાં આવી હતી. આચાર્ય ભગવંતની સામે માનદેવ મુનિ ઉભા રહી વિધિ-પૂર્વક ક્રિયા કરી રહ્યા હતા. મંત્રોચ્ચાર બોલાઈ

ગયા એટલે સાધુઓ અને સાધ્વીજીઓ પોતાની મુઠ્ઠીમાં વાસક્ષેપ તૈયાર રાખી અપલક દૃષ્ટિએ આચાર્ય ભગવંત સામે જોઈ રહ્યા હતા. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ પણ વાસક્ષેપ હાથમાં લઈ માનદેવ મુનિના મસ્તકે નાખવા પોતાનો હાથ ઊંચો કર્યો. મુનિરાજે પણ જીવનની એ ધન્ય ઘડીએ વાસક્ષેપ નખાવવા પોતાનું મસ્તક નીચે નમાવ્યું. સાધુઓ અને સાધ્વીજીઓએ પણ પોતપોતાના વાસક્ષેપવાળા હાથ ઊંચા કર્યા.

પરંતુ બરોબર એજ વખતે પ્રદ્યોતનસૂરિ-જીની દૃષ્ટિ માનદેવમુનિના બંને ખભા પર પડી અને ત્યાં એક ખભા પર તેમણે લક્ષ્મીજીનું ચિહ્ન જોયું અને બીજા ખભા પર સરસ્વતીનું ચિહ્ન નિહાળ્યું. એ દૃશ્ય જોઈ આચાર્યશ્રી મનમાં સમસમી ગયા અને તેમના દેહમાં આછી કંપારી છુટી. તેમને ઘયું કે જ્યાં સુધી આ તેજસ્વી આત્મામાં સરસ્વતીનું વર્ચસ્વ રહેશે ત્યાં સુધી તો કશે વાધો નહિ આવે. પણ આવી યુવાવસ્થા, બ્રહ્મચર્ય અને જ્ઞાનનું તેજ-આ બધા કારણે લક્ષ્મીની પ્રબળતા વધી જવા પામે, તો શાસનના માટે આવે જીવ આશીર્વાદ રૂપ થવાને બદલે ભય રૂપ થઈ પડે.

મસ્તક પર વાસક્ષેપ પડતો ન દેખાયો એટલે માનવમેદની સ્તબ્ધ થઈ ગઈ. મુનિરાજે પણ ઊંચે જોયું અને પોતાની તીવ્ર અને કુશાગ્ર બુદ્ધિના કારણે એક પળમાં જ આચાર્યશ્રીના મનોભાવ સમજી ગયા. ગુરુદેવના મનની મૂંઝવણ સમજી જઈ તુરંત જ એ હાથ જોડી કહ્યું : 'ભગવંત ! આચાર્ય પદવી આપતા પહેલાં મને જીવંત અંત સુધી છ વિગઈના ત્યાગનો નિયમ આપો, કારણ કે જે સ્થાન પર આપ મને મૂકવા માગો છો, તે સ્થાનને તપ વિના હું દીપાવી શકીશ નહિ.' મુનિરાજના આવા અજોડ ત્યાગની વાત સાંભળી લોકો દ્રિડમૂઠ

થઈ ગયા. આચાર્યશ્રી પણ હવે નિશ્ચિત બની ગયા. મુનિજીને જાણવા છ વિગઈના ત્યાગનો નિયમ આપ્યો અને પછી આચાર્યશ્રીએ માન-દેવમુનિને મસ્તકે વાસણેપ નાખ્યો. ચારે બાજુથી સાધુઓ અને સાધ્વીજીઓએ નૂતન સૂરિજીને વાસણેપ નાખી વધાવ્યા અને માન-દેવસૂરિજીની જય બોલાવી.

પિતાના મુખ અર્થે ભીષ્મપિતામહે બાલ્ય-વયે જ અખંડ બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણ કરેલું, એવું જ મહાભિનિષ્કમણ, સ્વ-કલ્યાણ અને પોતાના ગુરુદેવને નિશ્ચિત કરવા માટે, જાવ-જીવ છ વિગઈનો ત્યાગ કરી માનદેવસૂરિજીએ કરી બતાવ્યું. ત્યાગ એટલે પછી સંપૂર્ણ ત્યાગ, એમાં જરાએ છૂટછાટ સંભવી શકે જ નહિ. માનવનો કેઈ મોટામાં મોટો શત્રુ હોય તો, તે તેની રસેન્દ્રિય છે. વાસના અને કામનાની જનેતા પણ રસેન્દ્રિય જ છે. રોગ માત્રની જનેતા અને અન્ય તમામ ઇન્દ્રિયોને બહેકાવનારી પણ માનવની રસેન્દ્રિય જ છે. તેથી જ તો કહેવાય છે કે જેણે પોતાની સ્વાદેન્દ્રિય પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો તોણે સંસારમાં જ પોતાનું સ્વર્ગ પ્રાપ્ત કરી લીધું. છ વિગઈનો ત્યાગ એવું તો અલૌકિક તપ છે, કે જેમાં દેહને પોષણ મળી રહેવા છતાં, મન અને ઇન્દ્રિયોમાં પછી તોફાની વૃત્તિ બગવાની શક્યતા જ નથી રહેતી. રસેન્દ્રિય જીતાયા પછી અન્ય ઇન્દ્રિયો આત્માની દાસીઓરૂપ બની બંધ છે.

(૨)

માનદેવસૂરિજીનું જ્ઞાન અને ચારિત્ર ઉત્કૃષ્ટ કૌટિલ્ય હતું અને મંત્ર તેમજ તંત્ર વિદ્યામાં પણ તેઓ નિષ્ણાત હતા. આચાર્યશ્રી એક વખત નાડોલમાં હતા, ત્યારે શાકંભરી નગરીમાં મરડીનો ભયંકર ઉપદ્રવ ફેલાયો. લોકો ટપોટપ મરવા લાગ્યા અને આખી નગરી

સ્મશાન જેવી બનવા લાગી. લોકોની મૂંઝવણનો પાર ન રહ્યો. એ વખતે અંતરીક્ષમાંથી અવાજ સંભળાયો કે નાડોલમાં શ્રી માનદેવસૂરિજી બિરાજે છે, તેમના ચરણોનાં પ્રક્ષાલન જળનો ગામમાં છંટકાવ કરો એટલે તમામ ઉપદ્રવ શાંત થઈ જશે. ગામ લોકોએ તુરત જ વીરદત્ત નામના એક શ્રાવકને તૈયાર કરી આચાર્યશ્રી પાસે નાડોલ રવાના કર્યો.

આચાર્યશ્રી મંત્રસિદ્ધ મહાપુરુષ હતા. લોકો દેવદેવીઓને રીઝવવા સાધના કરતા હોય છે, પરંતુ ઉચ્ચતપ અને વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યનો એવો પ્રભાવ હોય છે કે ખૂદ દેવદેવીઓ જ પોતે આવી લબ્ધ પ્રતિષ્ઠા વિભૂતિઓનું સાન્નિધ્ય ઇચ્છતા હોય છે. વીરદત્ત ઉપાશ્રયમાં આચાર્ય પાસે પહોંચ્યો તે વખતે જ્યાં, વિજયા અને અપરાજિતા દેવીઓ તેમની પાસે બેઠી હતી. માનવ સ્ત્રી અને દેવીઓ વચ્ચેનો ભેદ વીરદત્ત ન સમજી શક્યો અધકચરું જ્ઞાન ઘણી વખત માણસને મુશ્કેલીમાં મૂકી દે છે. કેઈ પણ પ્રસંગનો પ્રત્યાઘાત માનવમન પર તેના ઉછેર, અનુભવ અને પ્રકૃતિ અનુસાર જ પડતો હોય છે, અને તેથી કેઈના વિષે અભિપ્રાય બાંધતા પહેલાં બહુ સાવચેત રહેવું જરૂરી છે. દેવીઓને આચાર્ય પાસે બેઠેલી જોઈ વીરદત્ત વિચાર્યું કે ધર્મશાસ્ત્રોએ તો લંગડી, લૂલી નકટી, હાથપગ કપાયેલી સો વર્ષની બુઢી હોય તો પણ બ્રહ્મચારી માટે તો તેનો પણ સંગ-વર્જિત હોવાનું કહ્યું છે. ત્યારે અહિં તો આચાર્યશ્રી અપ્સરાઓ જેવી સ્ત્રીઓથી વીંટ-ગાઈને બેઠા છે. આ તે શું મુનિનાં લક્ષણો છે? જેણે માત્ર મસ્તક મુંડાવ્યું છે, પણ મન તો વિલાસી છે એવા મુનિને વંદન કરવામાં, વંદન કરનારો એ મુનિની શિથિલતા અને બ્રહ્મતાને ઉત્તેજન આપી દોષમાં જ પડે છે, એમ માની લઈ વીરદત્ત તો વંદન-વિધિ કર્યા વિના

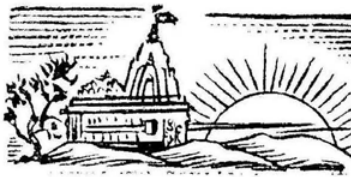
આચાર્યની સામે ભારેખમ થઈ બેસી ગયો. આચાર્યશ્રીને તો વીરહત્તનું આવું જડ માનસ બેઠું તેના પર કરુણા ઉપજી, પણ પેલી દેવી-ઓથી વીરહત્તનું આવું વર્તન સહન ન થયું. માનવ કરતાં પણ નારીઓ અને દેવીઓ વધુ સ્વમાનપ્રિય હોય છે. પોતાના થયેલાં અપમાન કરતાં પણ વીરહત્તે આચાર્યશ્રી પ્રત્યે જે તુચ્છ વર્તન દાખવ્યું, તેથી રોષે ભરાયેલ દેવી-ઓએ વીરહત્તને યંત્રવત્ જમીન પર જડી દઈને બોલી : ‘અરે મૂર્ખ! તું જ્યાં ત્યાં ચારિત્રની શિથિલતા જ બોલા કરે છે? ગોળ અને બોળ વચ્ચેના ભેદનું પણ તને ભાન નથી લાગતું. અમે માનવ લોકની નારીઓ નથી, પણ દેવલોકની દેવીઓ છીએ, અને આવા પ્રતાપી મહાત્માઓને અવાર-નવાર વંદન કરવા આવતા રહીએ છીએ.’

સાચી વાત સમજતાં વીરહત્તને શરમનો કોઈ પાર ન રહ્યો. દેવીઓની ક્ષમા માગી અને ઊભા થઈ આચાર્યશ્રીને ભાવપૂર્વક વંદન કરી પોતાથી થયેલા અવિનયની માફી માગી. પોતે જે કાર્ય અર્થે આવ્યો હતો તે અંગે વાત કરી. માનદેવસૂરિજીએ ત્યાં જ શાંતિસ્તવ તૈયાર કર્યું (નાડોલમાં જે ઓરડામાં આ સ્તોત્ર તૈયાર કરેલું, તે આજે પણ મોજુદ છે) અને વીરહત્તને મંત્રેલું જળ આપ્યું, જે છાંટવાથી શાકંભરીમાં મરકીને ઉપદ્રવ તુરંત શાંત થઈ

ગયો. શાંતિસ્તવ ઉપર શ્રી હર્ષકીર્તિસૂરિજીએ વિ. સં. ૧૬૩૮માં, વાચનાચાર્ય શ્રી ગુણવિનયે વિ. સં. ૧૬૫૮માં, શ્રી સિદ્ધિચન્દ્ર ગણિએ વિ. સં. ૧૬૯૦ની આસપાસ અને ધર્મપ્રભોદ ગણિએ પણ તેજ અરસામાં ટીકાઓ રચેલી છે. મહા માંગલ્યકારી નવ સ્મરણનું થોથું ‘તિજય પહુત્ત’ સ્તોત્ર પણ માનદેવસૂરિજીએ જ રચેલું છે.

કહે છે કે માનદેવસૂરિજીએ પછી પંબજ તરફ વિહાર કરી ત્યાં અનેક ક્ષત્રિયોને પ્રતિ-બોધ્યા હતા અને વીર સંવત ૭૩ માં ગિરનાર તીર્થે અણસણ કરી સ્વર્ગમાં સંચર્યા. આપણા આ મહાન આચાર્યશ્રીએ લક્ષ્મી અને સરસ્વતીના ચિહ્નો છતાં સરસ્વતીનું પ્રાબલ્ય અખંડિત બળવી જૈનશાસન પર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. માનવદેહ તો નાશવંત છે, પણ આવા મહાન આચાર્યનો પુણ્યાત્મા તો તેમનાં સત્કાર્યો દ્વારા સદા માટે જીવંત રહે છે. નાસ્તિ તેષાં યશઃ કાયે જરા મરણ મયં આવા પુણ્યાત્માઓની યશઃ કાયાને જરા અને મૃત્યુનો ભય હોતો નથી.

આચાર્યશ્રીનું રચેલું સ્તોત્ર લઘુ શાંતિ આજે પણ હંમેશા પ્રતિકમણ વખતે બોલવામાં આવે છે. જૈન શાસન આવા આચાર્યોના કારણે જ આજે પણ હીપતું જ રહ્યું છે.

મૃત્યુ મરી ગયું રે લોલ !

લેખક : ખીમચંદ આંપશી શાહ એમ. એ.

મૃત્યુ ! કેવો ભયાનક શબ્દ !

આ શબ્દ સાંભળતાં જ આપણને ધ્રૂબરી છૂટે છે, શરીર પરસેવાથી રેબઝેબ થઈ જાય છે, ગળું સુકાવા માંડે છે અને કોઈ ન સમજાય તેવી ભડકથી હૃદયના ધબકારા વધી જાય છે.

આનું કારણ શું ?

જ્યારે બાળક કોઈ અણુગમતી હઠ પકડે છે, ત્યારે આપણે એક કાલ્પનિક હાઉ ઊભો કરીએ છીએ અને “જો! હાઉ આવ્યો” એમ તેને બિવડાવીને હઠ છોડાવવાનો પ્રયાસ કરીએ છીએ. મૃત્યુના સંબંધમાં પણ કોઈ આવી જ વાત હોય તેમ લાગે છે. સંતો અને ભજનિકોએ મૃત્યુનો હાઉ ઊભો કર્યો હોય તેમ જણાય છે. તેમણે મૃત્યુના દૂતો તરીકે કાળા અલમસ્ત પાડા ઉપર બેસી ફરનારા, અત્યંત ભયાનક દેખાવવાળા અને અતિશય કૂર સ્વભાવવાળા યમદૂતો (જમડા)ની તથા સાથે સાથે જેનું વર્ણન સાંભળતાં જ આપણાં રૂંવાડાં ખડાં થઈ જાય અને ગાત્રો શિથિલ થઈ જાય તેવા નરક નામના ભયાનક ક્ષેત્રની કલ્પના કરી છે, અને આ કલ્પનાને મૃત્યુના હાઉ તરીકે ચોખ્ખો તેનાથી બિવડાવીને અજ્ઞ જનોને અધર્મ અને અનીતિના માર્ગ તરફ જતાં અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. આ હાઉથી તેઓ એ માર્ગ તરફ જતાં કેટલા પ્રમાણમાં અટક્યા છે તે એક વિચારણીય પ્રશ્ન છે. પરંતુ આપણે ડરી તો ગયા છીએ તે ચોક્કસ છે.

તો શું મૃત્યુ આનું ભયાનક નથી ?

તેનાથી ડરવાની જરૂર નથી ?

ના, હરગીઝ ના.

ડીસેમ્બર ૧૯૭૬

જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થાના કે અન્ય કોઈ કારણે આપણો દેહ ભાંગેલા યંત્ર જેવો બની ગયો હોય, આપણાં અંગો-ઉપાંગો શિથિલ થઈ ગયાં હોય અને કામ કરતાં લગભગ અટકી ગયાં હોય તથા શારીરિક પીડાઓ આપણને હેરાન-પરેશાન કરતી હોય ત્યારે મૃત્યુ આવીને આપણને આ જર્જરિત દેહ અને તેની પીડાઓમાંથી મુક્ત કરે છે. આ રીતે તે આપણું મિત્રકાર્ય કરે છે.

હવે આ સંબંધમાં આપણે વિચારકો અને તત્ત્વજ્ઞોના મતો તપાસીએ.

આચાર્ય વિનોબાજી ભાવે કહે છે: “આખો દિવસ કામ કરનારના માટે રાત્રિની નિદ્રા જેટલી આવશ્યક અને આનંદદાયક છે, તેટલી જ જીવનભર મહેનત કરનારના માટે અંતિમ મહાનિદ્રા આવશ્યક અને આનંદદાયક છે. મૃત્યુ એ ભગવાનનું સૌમ્યતમ રૂપ છે.”^૧

ભ. શ્રી કૃષ્ણ કહે છે: “જેમ આપણને આ દેહમાં બાલ્યાવસ્થા, યુવાવસ્થા અને વૃદ્ધાવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ જ અન્ય દેહની પણ પ્રાપ્તિ થાય છે.” વળી તેઓ એમ પણ કહે છે કે, “જેમ આપણે દેહ ઉપરનાં વસ્ત્રો જીર્ણ થતાં તેને છોડીને નવાં વસ્ત્રો ધારણ કરીએ છીએ, તેવી જ રીતે દેહ પણ જીર્ણ થતાં તેને છોડીને બીજા દેહમાં જઈએ છીએ.”^૨ આ દૃષ્ટિએ મૃત્યુ એ આપણને એક દેહમાંથી બીજા દેહમાં લઈ જનારું વાહન છે.

કવિકુલગુરુ કાલિદાસ કહે છે; “મરણ પ્રકૃતિ

૧. વિચારપોથી : મણકો ૪૭

૨. ભગવદ્ગીતા : અ. ૨. શ્લોક ૧૩, ૨૨

છે અને જીવન વિકૃતિ છે.” ૩ એટલે મૃત્યુ પછીની સ્થિતિ સ્વાભાવિક સ્થિતિ છે અને જીવન વિકારવાળી સ્થિતિ છે. આપણે ચૈતન્ય સ્વરૂપી આત્મા છીએ. આપણું આત્મિક જીવન અનંત અને અખંડ છે. હવે જેવી રીતે શાંત સપાટપણું વિશાળ સિંધુની સ્વાભાવિક સ્થિતિ છે, પણ તેમાં વારંવાર પરપોટાઓ ઉત્પન્ન થઈ વિકૃત સ્થિતિ ઉત્પન્ન થાય છે અને પરપોટાઓ ફૂટી જતાં ફરી પાછી પ્રાકૃત-સ્વાભાવિક સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે, તેવી જ રીતે આપણા અનંત અને અખંડ જીવનસિંધુમાં શરીરધારી જીવનરૂપી પરપોટાઓ ઉત્પન્ન થાય છે પણ તે વિકૃત સ્થિતિ છે. મૃત્યુ આ પરપોટાઓ ફેરી ફરી પાછા સ્વાભાવિક સ્થિતિ ઉત્પન્ન કરે છે. આ દૃષ્ટિએ પણ મૃત્યુ ખાસ આવશ્યક કાર્ય કરે છે.

એક બીજી પણ દૃષ્ટિ છે. આપણો આત્મા વિકાસશીલ છે. વિકાસ સાધતાં સાધતાં છેવટે પૂર્ણ બની તેણે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો છે. દરેક જીવનમાં તે વિકાસનું એક પગથિયું સાધે છે. એક જીવનનો વિકાસ સધાઈ જતાં તેણે અધિક વિકાસ માટે બીજા જીવનમાં જવાની આવશ્યકતા છે. મૃત્યુ આ આવશ્યકતા પૂરી પાડે છે.

જમે તે દૃષ્ટિએ જોઈએ, પણ મૃત્યુ ભયંકર તો નથી જ. તે જીવન સાથે સંકળાયેલું જીવનનું એક અનિવાર્ય અંગ છે. જીવન અને મૃત્યુ અતૂટ ગાંઠથી જોડાયેલું એક જોડકું છે. જે જન્મે છે તે અચૂક મરે જ છે. જો આજે નહિ તો કાલે મૃત્યુ આવવાનું જ છે, તો પછી તેનાથી ડરવાનો અર્થ શો? ખરેખર, આપણે મૃત્યુ પ્રત્યે નિર્ભય દૃષ્ટિ કેળવવાની જરૂર છે.

“હાયહાય, વોયવોય, ઊંહુહુહુ” એમ માંદગીમાં બરાડા પાડવાનો કાંઈ અર્થ નથી.

૩. રઘુવંશ સર્ગ ૮ શ્લોક ૮૭

આપણા દેહના કપડો આપણે જ લોગવવાનાં છે, તેમ સમજી દઢ ધીરજથી તે સહી લેવાં તે જ શ્રેષ્ઠ માર્ગ છે. આમ કરવાથી આપણને શાંતિ મળે છે, અને આપણી આસપાસનાઓને રાહત રહે છે. આપણે આપણા સ્નેહી સંબંધીઓને કહી દેવું જોઈએ કે “અંતિમ સમયે મારી આસપાસ એકકા મળી રોકકળ કરશો નહિ અને કોઈપણ કારણસર કોલાહલ કરશો નહિ. પરંતુ મને શાંતિથી આ દેહ છોડી જવા દેજો.” મૃત્યુને ભેટવાની આ ગુરુચાવી છે. જગતના બધા જ મહાપુરુષો આવી જ રીતે શાંતિપૂર્વક મૃત્યુને વર્યા છે. તેમનાં દૃષ્ટાંતો આપણને પ્રેરણાદાયી બન્યાં છે.

શ્રી મનસુખલાલ તા. મહેતાએ ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિકતા સં. ૧૯૭૪ના જેડ-અષાઢના અંકમાં “જીવનનું અમૃત-મૃત્યુ” એ નામનો એક વિચારણીય લેખ લખ્યો છે. તેમાં શરૂઆતમાં જીવન અને મૃત્યુ સંબંધમાં ચિંતનશીલ નોંધ લખી ગ્રીસનો મહાન ફિલસૂફ સુક્રાત (Socrates) કેવી બ્રહ્મતિપૂર્વક સ્વસ્થતાથી મૃત્યુને ભેટ્યો તેનું પ્રેરણાત્મક વર્ણન આપ્યું છે.

સુક્રાત ઉપર દેશના યુવાનોને દેવો પ્રત્યે અશ્રદ્ધાળુ બનાવવાનો અને ઊંધે માર્ગે દોરવાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. આરોપ તદ્દન ખોટો હતો, છતાં પણ તેને ‘ઝેર આપીને દેહાંતની શિક્ષા’ ફરમાવવામાં આવી હતી. શિક્ષાના ફરમાન અને બખવાણી વચ્ચેનો સમય તેણે તત્વચિંતનમાં ગાળ્યો હતો. આ સમય દરમિયાન જેલમાંથી નાસી છૂટવાની તક તેને સાંપડે તેમ હતું. પરંતુ આ તકની વ્યવસ્થા કરી આપવા તૈયાર થનાર પોતાના ધનાઢ્ય મિત્ર-શિષ્ય કિતોને તેણે કહ્યું કે: “કિતો! દેશના કાયદાઓની છત્રછાયા નીચે મને જન્મ, પોષણ અને શિક્ષણ પ્રાપ્ત થયાં છે, તથા મારું આજીવન જીવન શાંતિપૂર્વક પસાર થયું છે. હવે તે

કાયદાઓને અધિકાર મને માન્ય નથી તેમ કહી નાસી જવાથી તો કાયદાઓનો ભંગ કરનાર, દેશદ્રોહી, બેઇમાન અને દંભી તરીકેનું કલંક મને કાયમના માટે લાગી જશે. વળી નાસી જઈને હું જ્યાં જઈશ, ત્યાંના લોકો પણ કહેશે કે, ‘આ બુદ્ધો તો જૂઓ! હાડ-માંસ ગળી ગયાં હોવા છતાં પોતાના દેશના કાયદાનો ભંગ કરીને જીવવાની આશાએ અહીં આવ્યો છે.’ આમ મારી હાંસી કરશે. મને સિત્તેર વર્ષ થયાં છે. મૃત્યુ આજે નહિ, તો કાલે આવવાનું જ છે. તો પછી થોડો સમય વધુ જીવવાની આશાએ મારે કાયમના માટે લોકનિંદાને પાત્ર કલંકી શા માટે બનવું?” આમ કહી તેણે નાસી જવાની યોજાણી ના પાડી.

શિક્ષાની બબલણીના સમયે તે પોતાના થોડાક અંગત મિત્રો સાથે આત્માની અમરતા સંબંધી ચર્ચા કરી રહ્યો હતો. આ સમયે જેલરે આવી શિક્ષાના સમય થઈ ગયો છે તેવી સૂચના આપી. આથી તેણે સ્નાન ગૃહમાં જઈને સ્નાન કર્યું અને પછી તેણે જરા પણ વ્યથા બન્યા સિવાય ઝેરનો કટોરો નોકરના હાથમાંથી લઈ લીધો, અને તદ્દન ધૈર્ય અને શાંતિપૂર્વક ઝેર ગટગટાવી ગયો. આ કટુષ્ઠ દ્રવ્ય જોઈને તેના મિત્રો, જેલર અને જેલનો નોકર સર્વે રડવા માંડ્યા. તેમને તેણે કહ્યું કે “મિત્રો! તમારું ધૈર્ય ક્યાં ગયું? સ્ત્રીઓ રડીને કકળાટ મચાવી મૂકે માટે મેં તેમને અહીં હાજર રહેવા દીધી નથી. અંતકાળે શાંતિ રાખવી અને

પરમેશ્વરનું ચિંતન કરવું જોઈએ. માટે શાંતિ અને ધૈર્ય રાખો તથા રડવું બંધ કરો.”

આ પછી તેમણે જેલરની સૂચના અનુસાર કોટડીમાં આંદા મારવા શરૂ કર્યા. ધીમે ધીમે ઝેરની અસર વર્તાવા માંડી, અને પગ ખોટા પડવા માંડ્યા એટલે તે સૂઈ ગયો. શરીર ઠંડું પડતું જતું હતું. એટલામાં તેને કાંઈક યાદ આવ્યું અને કહ્યું કે “કિતો! એસ્ક્યુલેપિયસ દેવને એક બલિ આપવાની મેં બાધા રાખી છે તે તું પૂરી કરજે. ભૂલીશ નહીં.” આ જ તેના છેવટના શબ્દો.

કિતોએ ‘ઠીક’ કહી હજી કાંઈ કહેવાનું છે તેમ પૂછ્યું. પણ તેણે કાંઈ જવાબ આપ્યો નહીં. ઝેરની અસર હૃદય સુધી પહોંચી ગઈ હતી, તેણે શાંતિપૂર્વક દેહ છોડ્યો. આ રીતે એક મહાન જ્ઞાન અને શાસ્ત્રપણમાં પરિપૂર્ણ અને ઇમાની મહાપુરુષ મૃત્યુને વર્યા.

કેવું ભવ્ય મૃત્યુ! મૃત્યુ પણ તેને લઈ જતાં શરમિદ બન્યું હશે.

બધા જ મહાપુરુષો આવી જ રીતે ધૈર્ય અને શાંતિપૂર્વક મૃત્યુને વર્યા છે.

આપણા સાહિત્યમાં ભ.બુદ્ધના પરિનિર્વાણની હકીકત પણ આવી જ પ્રેરણાદાયી છે. તેમના છેલ્લા સમયની, ખાસ કરીને છેલ્લા દિવસની, ચર્ચા બોદ્ધોના ધર્મ ગ્રંથ મહાપરિનિબ્બાણસુત્તમ્માંથી ટૂંકાવીને હવે પછીના લેખમાં આપવા વિચાર રાખું છું.

સોક્રેટિસના એક શિષ્ય ઝેનોક્રને નાંધેલી સોક્રેટિસની

ઈશ્વર પ્રાર્થના

પરમેશ્વર! અમારું ખરેખરું કલ્યાણ શામાં છે અને અકલ્યાણ શામાં છે તે અમે સમજતા નથી. તું સર્વજ્ઞ છે અને તે સર્વ તને સુવિદિત છે. માટે જેમાં અમારું કલ્યાણ સમાયેલું હોય, તે અમે તારી પાસે ન માગીએ તો પણ તું અમને આપજે; અને જેમાં અમારું અકલ્યાણ હોય, તે અમે તારી પાસે માગીએ તો પણ તે અમને ન આપીશ.

દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ

ખરીદીને હવે ૨૦ વર્ષમાં
આપનાં નાણાં
સાતગણા થી
અધિક કરો !

રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫ હમણાં રોકા અને
રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦ પાકતી મુદતે મેળવો.

દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ, બાબુના કોષમાં
દર્શાવ્યા પ્રમાણે, આર્થિક વેચાણ કિંમતે ઓછી
રકમનાં અને ઓછી મુદત માટે પણ મળે છે.

જરૂર પડતાં, દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ તેની
ખરીદ તારીખથી એક વર્ષ બાદ ગમે ત્યારે
વટાવી શકાય છે. આપ એની સામે બેંક પાસેથી
લોન પણ માગી શકો છો.

વિગતો માટે આપની નજીકની દેના બેંક
શાખાની મુલાકાત લો.

બેંક ડિપોઝિટો પરનું બ્યાન તથા અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણોમાંથી
ચનારી આવક વાર્ષિક રૂ. ૩,૦૦૦ ની મર્યાદા સુધી
આવકવેરામાંથી મુક્ત રહેશે; બેંકમાં મૂકેલી ડિપોઝિટો અને
અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણો રૂ. ૧,૫૦,૦૦૦ સુધી સંપત્તિવેરામાંથી
મુક્ત રહેશે.

મુદત	વેચાણ કિંમત	પાકતી મુદતે મળનારી રકમ
૨૦ વર્ષ	રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫ રૂ. ૧૩૬,૪૬૧.૫૫ રૂ. ૧૩૬૪,૬૧૫.૫૫ રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫ રૂ. ૧૩૬,૪૬૧.૫૫ રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૧૫ વર્ષ	રૂ. ૨૨,૪૫૫ રૂ. ૨૨૪,૫૫૨ રૂ. ૧,૧૨૨,૬૬૧ રૂ. ૨,૨૪૫,૩૨૧ રૂ. ૧૧,૨૨૬,૦૭૭ રૂ. ૨૨,૪૫૨,૧૩૨	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૧૦ વર્ષ	રૂ. ૩૬,૬૪૬ રૂ. ૩૬૬,૪૬૧ રૂ. ૧,૮૩૨,૭૦૩ રૂ. ૩,૬૬૪,૦૭૭ રૂ. ૧૮,૩૨૦,૩૯૧ રૂ. ૩૬,૬૪૦,૭૦૩	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૫ વર્ષ	રૂ. ૫૫,૦૨૨ રૂ. ૫૫૦,૧૮૮ રૂ. ૨,૭૫૦,૮૮૮ રૂ. ૫,૫૦૧,૭૭૭ રૂ. ૨૭,૫૦૮,૮૮૮ રૂ. ૫૫,૦૧૭,૭૭૭	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૧૧ મહિના	રૂ. ૬૦,૨૮૮ રૂ. ૬૦૨,૮૮૮ રૂ. ૩,૦૧૩,૮૮૮ રૂ. ૬,૦૨૭,૭૭૭ રૂ. ૩૦,૧૩૮,૮૮૮ રૂ. ૬૦,૨૭૭,૭૭૭	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૪ વર્ષ	રૂ. ૬૮,૮૮૮ રૂ. ૬૮૮,૮૮૮ રૂ. ૩,૪૬૩,૮૮૮ રૂ. ૬,૮૮૮,૮૮૮ રૂ. ૩૪,૬૩૮,૮૮૮ રૂ. ૬૮,૮૮૮,૮૮૮	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦
૩ વર્ષ	રૂ. ૭૬,૮૮૮ રૂ. ૭૬૮,૮૮૮ રૂ. ૩,૮૨૦,૭૭૭ રૂ. ૭,૬૪૧,૫૫૫ રૂ. ૩૮,૨૦૭,૭૭૭ રૂ. ૭૬,૪૧૫,૫૫૫	રૂ. ૧૦૦ રૂ. ૧,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦ રૂ. ૧૦,૦૦૦

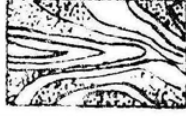
દેના બેંક

(મલન મેદ. બેંક ઇન્ડિયા અંતરેંગી)

સેક્રેટરી : હોનિમેન સર્વિસ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૨૭

પાણી

આકાશનું અને પૃથ્વીનું

લે. પૂ. ઉપાધ્યાય અમરસુનિ

આકાશનું પાણી પૃથ્વીનો સ્પર્શ નથી કરતું ત્યાં સુધી તેના સ્વાદ અને ગુણ એક સરખા હોય છે, પછી બલે તમે તે ભુનાગદમાં મેળવો, મુંબઈમાં મેળવો કે અમૈરીકામાં મેળવો. પણ જેવો પૃથ્વીનો સ્પર્શ થાય છે કે તેના સ્વાદ, ગુણ અને રૂપ પણ બદલાઈ જાય છે. તે સમુદ્રમાં પડે છે તો ખારું થઈ જાય છે, અમુક સ્થળે પડે છે તો પચવામાં ભારે બની જાય છે અને અમુક સ્થળે હલકું. પૃથ્વીના પાણીમાં ભેદ છે, પણ આકાશના પાણીમાં અભેદતા છે. ધર્મ એ આકાશમાંથી વરસતું પાણી છે. તેમાં કયાંય ભેદ નથી. જેનો પાસે તે પાણી હશે તો શું તેના સ્વાદ અને ગુણમાં કોઈ ફરક પડશે? અને વેદાંતીઓ તથા બૌદ્ધો પાસે હશે તો તેના સ્વાદ અને ગુણ જુદા હશે? આધ્યાત્મિક આનંદના રૂપે ધર્મનું દર્શન સર્વત્ર એક છે. પણ પંથનો સ્પર્શ થયા પછી તેના રૂપ અને ગુણ બદલાઈ જાય છે. પછી તે સારો કે ખરાબ બની જાય છે. તે તારા-મારાની કેદમાં આવી જાય છે. પછી તે એક જ પંથમાં ઘણી ઉપદ્રીવાલો ખડી કરી દે છે. પરિણામે તે એકબીજા માટેનાં ખારણાં બંધ કરી દે છે.

હું એક ગામમાં ગયો. સાંજનો સમય હતો. રહેવા માટે પૂછ્યું તો લોકોએ કહ્યું; અહીં તમારા જેનોની ધર્મશાળા છે, ત્યાં જાવ. હું ધર્મશાળાએ ગયો તો પૂછવામાં આવ્યું; તમે શ્વેતામ્બર છો કે દિગમ્બર? મેં કહ્યું; દિગમ્બર તો નથી. જવાબ મળ્યો; તો અહીં જગ્યા નથી. મેં કહ્યું; સાંજ પડી ગઈ છે અને સાધુ રાતે આવતા નથી. તોય જવાબ મળ્યો;

અહીં જગ્યા નથી. હું બેઠો રહ્યો હતો કે ખૂબ જગ્યા ખાલી પડી છે, પણ તે દિગમ્બર માટે હતી, શ્વેતામ્બર માટે નહિ.

પછી શ્વેતામ્બરોને ત્યાં ગયો, તો કહેવામાં આવ્યું; તમે સ્થાનકવાસી છો માટે આ જગ્યા નહિ મળી શકે. મેં કહ્યું; સારું. હું ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યો. થયું, નમસ્કાર છે આ દેશને! અહીં ધર્મશાળાઓમાં પૂછવામાં આવે છે કે તમે કયા ધર્મને માને છો. એથી વધુ ધર્મનું અપમાન બીજું શું હોય?

હું આગળ વધ્યો. સાધુ માટે કયાંક તો ખારણું ખુલ્લું હોય જ છે. એક વૈષ્ણવ સાધુ મળ્યા. ખોલી ઉઠ્યા; બાબા! આજે મુકામ કયાં કરશો? મેં કહ્યું; જે જ્યાં પણ મુકામ કરાવે ત્યાં! તેમણે કહ્યું; તો પછી ચાલો, મારી ઝુંપડી પાવત્ર કરો! તેમણે ઝુંપડીનાં જ નહિ, મનનાં ખારણાં પણ ખોલી નાખ્યાં. તે સંત હતા, તેમની પાસે સંત-હૃદય હતું, જે પ્રેમથી લખાવળ ભરેલું હતું. તેમણે કહ્યું; તમારા માટે દૂધ લાવું છું, પીવું પડશે, ધરમ-કરમના નિયમો વચ્ચે ન લાવશો. નહિ તો મારો આત્મા દુખાશે. મેં કહ્યું; તમારા પ્રેમનું દૂધ તો લઈ જ લીધું છે. પણ હવે રાત છે, બીજા દૂધની જરૂર નથી. પ્રેમથી તેમને જેન સાધુનો નિયમ સમજાવ્યો. તે માની ગયા. પણ સવારે તો તે ન જ માન્યા. ગાયના દૂધથી પાત્ર ભરી લીધું.

એ સ્નેહમાં મને આકાશમાંથી વરસતા પાણીની સ્વચ્છતાનાં દર્શન થયાં હતાં, જેનો

સ્વાદ સર્વત્ર એકસરખો હોય છે. પંથથી પર રહીને નેમણે તે સ્વચ્છતા મેળવી હતી.

આપણે ધર્મ અને અધ્યાત્મની વાતો તો બહુ કરીએ છીએ, પણ ધર્મ અને પંથને જુદા નથી પાડી શકતા. પંથમાં જ્યાં સુધી ધર્મ જીવે છે, ત્યાં સુધી તેમાં એક નહિ પણ હજાર પંથો હોય તો પણ તે આપણા માટે વરદાન રૂપ છે, પણ જ્યારે પંથ ધર્મથી રહિત હોય છે ત્યારે તે જંદા બાબોચિયાની જેમ સડે છે અને બીજાઓ માટે મોતનું વૉરન્ટ કાઢે છે.

પંથ શરીર છે અને ધર્મ આત્મા. એથી વધુ પંથનું કશું મહત્ત્વ નથી. પણ એ ન ભૂલશો, કે શરીર જ્યારે આત્માથી રહિત થઈ જાય છે ત્યારે તેને બાળવું કે દરનાવવું જ પડે છે, એને રાખી મૂકી શકાતું નથી. રામ. કૃષ્ણ, જીઝ, મહાવીરની ચરણરજ લેવા માટે હજારે દેવો તલસતા હતા, પણ શરીરમાંથી આત્મા વિદાય થયો કે તેમનું પાવન શરીર પણ અગ્નિને અર્પિત કરી દેવાયું.

લો. ખં. ૩

ના

ગોળ અને ચોરસ સળીયા

પદ્દ તેમજ પાટા

વિગેરે મળશે

ધી ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ

રૂ વાપરી રોડ : ભાવનગર

સંપર્ક : આયર્નમેન

ફોન	ઓફીસ	૫૬૫૦
		૩૨૧૬
ટેલીગ્રાફ	રેસીડેન્સ	૪૫૫૭
		૫૫૨૫

મૌન એકાદશી આધ્યાત્મિક-મહત્વ

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ-તળાજી

મૌન એકાદશીનું મહાત્મ્ય શાસ્ત્રોમાં ખૂબજ મહત્વભર્યું વર્ણન વ્યાખ્યાન દ્વારા સાંભળીએ છીએ. આપણે વચનના મૌનને વધુ મહત્વ આપીએ છીએ. પરંતુ ખરી રીતે મનનું મૌન સાધવાનું છે, તેમાં આધ્યાત્મિક મહત્વ છે.

પરમ યોગીશ્વર મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશો-વિજયજી ઉપાધ્યાય મહારાજ ત્રણસો વરસ પહેલા મહાન શાસ્ત્રવેત્તા અને આધ્યાત્મિક તત્ત્વજ્ઞ મહાપુરુષ થઈ ગયા. જેમના શાસ્ત્રો-ન્યાય તર્ક અને તત્ત્વજ્ઞાનથી અલંકૃત છે તેમાં ‘જ્ઞાનસાર’ અષ્ટક-ગ્રંથ તેઓશ્રીની ઉત્તરાવસ્થામાં તેઓશ્રીના જ્ઞાન અનુભવના નિચોડરૂપ જેન ધર્મની ગીતા જેવો ૩૨ અષ્ટકનાં કમળ પુરૂષ જેવો અલૌકિક ગ્રંથ છે અને એક એક અષ્ટક-એવી કુદરૂપથી રચેલો છે કે આત્મ-સાધના કરનાર સાધકોને આ એકજ ગ્રંથ દ્વારા આધ્યાત્મિક-શાંતિ પ્રાપ્ત થઈ શકે.

આ જ્ઞાનસાર અષ્ટક ઉપર તત્ત્વતરંગી શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજે જ્ઞાનમંજરી નામની ટીકા રચી છે જે જ્ઞાનસારના શીખર ઉપર કળશ સમાન છે અને નયનિદ્રેપા પૂર્વક સુંદર ટીકા કરી સમજવામાં સુલભતા કરી છે.

આ જ્ઞાનસાર અષ્ટકમાં ૧૩ મું અષ્ટક ‘મૌનાષ્ટક’ છે. આ અષ્ટકનું બાળાવબોધ સ્વરૂપ

ગુજરાતી ભાષામાં પૂજ્ય-ઉપાધ્યાય મહારાજ સાહેબેજ કરેલું છે તેમાં મૌનાષ્ટકની વ્યાખ્યા કરતા જણાવે છે કે—

“જે જગતના તત્ત્વને જાણે તે મુનિ તેમ તીર્થંકર ભગવંતોએ કહ્યું છે, તે કારણથી મુનિ-પદની વ્યુત્પત્તિના નિમિત્તરૂપ જગતના તત્ત્વનું જ્ઞાન હોવાથી સમ્યક્ત્વ જ મુનિપણું છે, અથવા મુનિપણું એજ સમ્યક્ત્વ છે. આથી જ બધા શબ્દો ક્રિયાવાચી છે. એવો એવં ભૂત નયનો અભિપ્રાય લઈને આચારંગ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે- જે સમ્યક્ત્વ છે તેજ મુનિપણું છે. જે મુનિ-પણું છે, તેજ સમ્યક્ત્વ છે. એ મૌન (મુનિ-પણું) શિથીલ-મંદવીર્યવાળા-આદ્ર રાગવાળા-વિષયોનો આસ્વાદ લેનારા; વક્ર આચારવાળા, માયાવી અને પ્રમાદી ગૃહસ્થોએ પાલન કરવું શક્ય નથી. મુનિ મૌનને ધારણ કરીને કાર્મણ શરીરનો ત્યાગ કરે છે, તેને માટે સમ્યક્ત્વદર્શી વીર પુરૂષે પ્રાન્ત અને રૂક્ષ ભોજન કરે છે.”

“શુદ્ધ શ્રદ્ધા એટલે સમ્યક્દર્શન વડે જેને નિર્ણય કરેલો છે. અને સમ્યક્જ્ઞાન વડે જેને પુદ્ગલાદિથી ભિન્નરૂપે જાણેલ છે તે આત્મ-સ્વરૂપનું ઉપાદેયપણું છે. તેમાં તે પ્રકારે રમણ કરવું તે ચારિત્ર છે અને ચારિત્ર તેજ મુનિ-પણું છે-એ મૌનનું યથાર્થ સ્વરૂપ છે. શુદ્ધ સિદ્ધિપણનો નિર્ધાર તે સમ્યક્ત્વ છે.”

“ચેતના લક્ષણવાળો જીવ છે, અને તે પોતે કર્મથી બંધાયેલો છે. અને વિભાવ પરિણ-
તીથી ઘેરાયેલો હોવા છતાં પણ સત્તા વડે કર્મ-
મળ રહિત અને જ્ઞાનાનંદરૂપ છે, તેને તેવા
સ્વરૂપે નિર્ધારીને તેનું આવરણ મટાડવા માટે
મોહના કારણ અને જ્ઞેયરૂપે જાણેલા દ્રવ્યા-
સ્થેવોને દૂર કરે છે, એથી સમ્યક્ત્વ એ જ
મુનિપણું-મૌનપણું છે.”

એટલે સમ્યક્દર્શનથી જ આત્મધર્મની શરૂ-
આતો સમ્યક્ત્વ ચોથા ગુણસ્થાનથી તેરમા
સુધી એક જ છે. જ્ઞાનમાં તરતમતા હોવાથી
તેનું જેમ જેમ આવરણ ટળે તેમ જ્ઞાન પ્રકા-
શિત થતું જાય. તેરમા ગુણસ્થાને સંપૂર્ણ
કેવળજ્ઞાન થાય. સમ્યક્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની
અભેદતા એકતા થાય ત્યાં સર્વાવિશુદ્ધિ થાય છે.
વ્યવહારનયથી ત્રણ છે, નિશ્ચયનયથી ત્રણે એક
આત્મા જ છે.

યોગશાસ્ત્રમાં કલકાલસર્વજ્ઞ ભગવાન હેમ-
ચંદ્રાચાર્યજીએ જણાવ્યું છે કે—

“અથવા સંયમીનો આત્મા જ દર્શન-
જ્ઞાન ને ચારિત્ર છે....”

“આત્મા મોહના ત્યાગથી આત્માને વિષે
આત્મા વડે આત્માને જે જાણે છે તે જ તેનું
ચારિત્ર છે, તે જ જ્ઞાન છે અને તે જ દર્શન છે.

હું સાધ્ય છું, હું સાધક છું, હું સિદ્ધ
સ્વરૂપ છું તથા દર્શન-જ્ઞાન અને આનંદ સ્વરૂપ
અનંત ગુણમય છું. એવી તીવ્રજ્ઞાન દશા થાય
એ મુનિનું સ્વરૂપ છે, એ શ્રદ્ધા જ્ઞાન ચારિ-
ત્રમાં તત્ત્વમયતા ને મૌન છે. આત્મ સ્વરૂપની
ભાવના અને પરભાવનો ત્યાગ એજ મૌનપણું
છે. જ્ઞાનમાં સ્થિરતા એ જ ચારિત્ર છે, જ્ઞાનની
પ્રવૃત્તિ એ જ ચારિત્ર છે, જ્ઞાન સ્વરૂપ આત્માની
સેવા તે આત્માનો ધર્મ છે.

તેથી જેમાં શુદ્ધ આત્મ સ્વભાવનું આચ-
રણ ન થાય અથવા શુદ્ધ આત્માના લાભનું
રૂણ રાગ દ્વેષ અને મોહ રૂપ દોષની નિવૃત્તિ
ન થાય તે જ્ઞાન નથી અને દર્શન સમ્યક્ત્વ
પણ નથી.

વચનના નહિં ઉચ્ચારવા રૂપ મૌન એકે-
ન્દ્રિય જીવોમાં સુલભ છે, પરંતુ પુદ્ગલમાં
પોતાની મન, વચન, કાયાની અચાપાર રૂપ
અપ્રવૃત્તિ એ ઉત્કૃષ્ટ મૌન છે, એ જ મુનિનું
મૌન છે.

યોગો એટલે મન, વચન, કાયાની પુદ્ગલ
કર્મનું શ્રદ્ધા કરવા રૂપ પ્રવૃત્તિને રોકવી તે
ઉત્તમ મૌન છે. આત્મતત્ત્વની એકતામાં પરિણત
થયેલાનું યોગનો નિશ્ચય કરવા રૂપ મૌન
સર્વોત્કૃષ્ટ છે.

મનને નિર્વિકલ્પ કરવા માટે સંકલ્પ,
વિકલ્પથી રહિત થવા માટે મિથ્યાત્વ અવિરતિ
કષાય યોગનો જપ કરવા જ્ઞાનાવરણીય મોહી-
નીય અંતરાયનો ક્ષય કરી અનંતજ્ઞાન અનંત
દર્શનનો અનંત વીર્ય અવ્યાબાધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત
કરવા માટે મૌનની સાધના સામાયિક પૂર્વક
સમતા ભાવમાં રહી કરવી. સાધ્યરૂપ અરિહંત
પરમાત્માના દ્રવ્યગુણ પર્યાયમાં એકાગ્ર થઈ
ચિંતા ચેષ્ટા રહિત થઈ એકાગ્ર થાય તેનો મોહ
રાગ દ્વેષ નાશ પામે અને વીતરાગતા સર્વજ્ઞતા
પ્રાપ્ત થાય એ માટે સૌથી સહેલો ઉપાય ઈ
હોં નમો અરિહંતાણું કે આખા નવકારની
જેટલી નિવૃત્તિ મળે તેટલી જાપમાં પ્રવૃત્તિ
રાખવી જેથી પૂર્વકર્મનો ક્ષય થાય, નિર્જરા
થાય, નવા કર્મનો સંવર થાય અને આત્મા
શુદ્ધ બુદ્ધ મુક્ત પરંપરાએ થાય. તપ, જપ,
ધ્યાન એ બધી ક્રિયાઓ મોક્ષ સાધક છે. ઈ

જ્ઞાન ક્રિયામ્યાં મોક્ષ:

પં. પૂર્ણનંદવિજયજી (કુમાર શ્રમણ)

શ્રી ભગવતી સૂત્રના આઠમા શતકના દશમા ઉદ્દેશમાં અન્ય યૂથિકોની સાથે ચર્ચા ચાલી છે. પ્રશ્નકર્તા ગૌતમસ્વામી છે અને ઉત્તરદાતા યથાર્થવાદી ભગવાન મહાવીરસ્વામી છે.

હે પ્રભો! અન્ય યૂથિકો (બીજા મતાવલંબીઓ) આ પ્રમાણે માને છે કે :

(૧) સૌ કરતા શીલ જ શ્રેયસ્કર અને મોક્ષપ્રદ છે.

(૨) જ્યારે બીજા વાદીઓ જ્ઞાનને જ શ્રેયસ્કર માને છે.

(૩) જ્યારે ત્રીજા વાદી કહે છે પરસ્પરની અપેક્ષા વિનાના શીલ અને જ્ઞાન બંને શ્રેયસ્કર છે.

ઉપર પ્રમાણેની પોતપોતાની માન્યતાઓમાં તેઓ નીચે પ્રમાણેના તર્કો પણ આપે છે.

શીલ એટલે ક્રિયા.

આ મતના માનનારા વાદીઓ કેવળ ક્રિયા માત્રથી જ પોતાના ઇષ્ટની સિદ્ધિને માને છે. તેઓ પ્રવેષે છે કે ઇષ્ટ અર્થની સિદ્ધિ માત્ર ક્રિયાથી જ થાય છે. જ્ઞાન માત્રથી ક્રિયાસિદ્ધિ કયાંય પણ હોવાતી નથી. કેમકે આકાશની જેમ જ્ઞાન સ્વતઃ જડ છે, માટે સાધકને ક્ષણ આપનારી ક્રિયા છે. લોભ્ય (ખાવા પીવા લાયક) અને લોગ્ય (પાંચે ઇન્દ્રિયોથી લોગવવા યોગ્ય) પદાર્થોનું ગમે તેવું જ્ઞાન હશે તો પણ એકલા જ્ઞાન થવા માત્રથી હલવાઈની દુકાન પર રહેલા મિષ્ટાન્નોથી પેટ કોઈનું ભરાતું નથી, તેમ લોભ્યની સ્મૃતિ માત્રથી તે પદાર્થો પોતાની

મેળે આપણી પાસે આવ્યા નથી જ્યારે બંનેના લોગવટા કરવાની ક્રિયા જ માણસને સુખશાંતિ આપે છે.

“ચન્દનના લાકડાનો ભાર વહન કરનાર ગધેડો કેવળ ભારનો જ ભાગીદાર બને છે, પણ સુગંધની સાથે ગધેડાને કંઈ પણ લેવાદેવા હોતી નથી. તેમ ક્રિયા વિનાનો કેરોઘાકોર જેવો જ્ઞાની કે મહાજ્ઞાની પણ સુગતિનો માલિક બની શકતો નથી. મતલબ કે સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરવામાં કેવળ પ્રાણાતિપાતાદિ વિરમણરૂપ ક્રિયા જ શ્રેયસ્કર છે.

જ્યારે બીજા મતાવલંબીઓ ઇષ્ટ સિદ્ધિમાં જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય માને છે અને કહે છે કે ‘ગમે તેવી ક્રિયાઓ કરનારો યદિ જ્ઞાનરહિત છે તો ઇષ્ટસિદ્ધિ મેળવી શકે તેમ નથી.’ “સાધકને જ્ઞાન જ ક્ષણદાયી હોય છે, ક્રિયા ક્ષણવતી હોતી નથી. જ્ઞાન વિનાનો કે વિપરીત જ્ઞાનવાળો ગમે તેવી કે તેટલી પ્રવૃત્તિઓ કરે તો પણ સિદ્ધિ હોવાતી નથી.” ‘પહેલું જ્ઞાન છે, પછી દયા છે, માટે સૌ પહેલા જ્ઞાન જ શ્રેયસ્કર છે. જ્ઞાન વિનાનો બિયારો અજ્ઞાની (જડ) પાપ અને પુણ્યને શી રીતે બાણવાનો હતો? માટે શ્રુતજ્ઞાન પ્રશંસનીય છે એમ બીજા વાદી કહે છે.

જ્યારે આ જ પ્રસંગને ત્રીજા વાદી આ પ્રમાણે કહે છે : એક બીજાની અપેક્ષા રાખ્યા વિના જ્ઞાન અને ક્રિયા ઇષ્ટ સિદ્ધિ કરાવનારી છે. જ્ઞાન સાથે ક્રિયા હોવી જ જોઈએ, અથવા

ક્રિયા સાથે જ્ઞાન હોવું જોઈએ. આ વાત ઠીક નથી. માટે જે પાત્રથી માણસ તરી શકે, જેનાથી ભવબંધન તૂટી શકે, તે પાત્ર ચાહે જ્ઞાનવાન હોય તોયે વાંધો નથી અથવા એકલી ક્રિયા હોય તો પણ વાંધો નથી. સારાંશ કે- જ્ઞાન અને શીલ (ક્રિયા) સાધકને પવિત્ર કરાવનાર હોવાથી બંને પોતપોતાના સ્થાને સશક્ત છે.

ચોથો વાદી કહે છે : ક્રિયાને ઉપકારક જ્ઞાન હોવાથી તે જ્ઞાન ગણુ હશે તો પણ ચાલશે. પરંતુ મોક્ષ મેળવવાને માટે ક્રિયાની આવશ્યકતા સર્વથા અનિવાર્ય છે. આના વિરુદ્ધ આમ પણ કહેવાયું છે કે, જ્ઞાનને કેવળ ઉપકાર કરનાર ક્રિયા હોય છે માટે તે ક્રિયા ગૌણ હશે તો પણ વાંધો નથી, પણ માણસના જીવનમાં જ્ઞાન મુખ્યરૂપે જોઈએ જ. ઉપર્યુક્ત પક્ષો એક બીજાથી વિરુદ્ધ વિચારવાળા અને ‘એવકાર’ પૂર્વકે વાત કરે છે તેથી ફળ સિદ્ધિ માટે અનુપકારક હોવાથી મિથ્યા છે.

હવે સમુદાય પક્ષ (જૈન પક્ષ) મોક્ષરૂપી ફળ મેળવવાને માટે આમ કહે છે. “અનાદિકાળથી મોહ અને મિથ્યાત્વના કારણે અપ્રકાશિત થયેલા આત્માને સમ્યજ્ઞાન પ્રકાશિત કરે છે. પાપ વાસનાઓનું શુદ્ધીકરણ કરી આત્માનું શોધન કરનાર તપ છે, તથા આત્મા, મન અને ઇન્દ્રિયોને ગ્રસ્ત એટલે સંયમિત અને મર્યાદિત રાખનાર સંયમ હોય છે. માટે જ્ઞાન-સંયમ અને તપની ત્રિપુટી જ મોક્ષનું કારણ છે.” તપ તથા સંયમ ક્રિયા હોવાથી શીલ કહેવાય છે.

જૈનશાસને કિહ્યું કે “જ્ઞાન અને ક્રિયા પોતાના સ્થાને મુખ્ય તથા સાપેક્ષ બનીને જ મોક્ષફળ આપનાર છે.” કારણકે એક ચક્રથી રથ કોઈ કાળે ચાલતું નથી, તેમ જ્ઞાન વિનાની

ક્રિયા અને ક્રિયા વિનાનું જ્ઞાન કોઈ કાળે ફળદાયી બનતું નથી.

કેમકે “જ્ઞાનક્રિયામ્યાં મોક્ષઃ”

વનમાં ફસાઈ ગયેલો અંધ અને લંગડો માણસ જો એકબીજાની સહાયતા ન સ્વીકારે તો બંનેને ત્યાં જ મર્યા વિના છુટકારો નથી. માટે હે ગૌતમ ! જ્ઞાનવતી ક્રિયા અને ક્રિયાવંત જ્ઞાન જ ફળવાનું બને છે.

જ્ઞાનપૂર્વક સમજદારીપૂર્વક સંયમ સ્વીકારનાર માણસ નવા કર્મોના દ્વાર બંધ કરે છે. અને તપના આચરણથી જૂના પાપોને બંધોરીને મોક્ષ મેળવે છે. આમ શા માટે ? જવાબમાં ભગવંતે કહ્યું : મેં પુરૂષોને ચાર પ્રકારે કહ્યાં છે. તે આ પ્રમાણે :

- (૧) શીલસંપન્ન છે પણ જ્ઞાનસંપન્ન નથી.
- (૨) જ્ઞાનસંપન્ન છે પણ શીલસંપન્ન નથી.
- (૩) જ્ઞાન અને શીલ બંનેથી સંપન્ન છે.
- (૪) જ્ઞાન અને શીલ બંનેથી સંપન્ન નથી.

આ ચારેમાં જે પહેલા નંબરનો પુરુષ છે તે શીલસંપન્ન હોવાથી યદ્યપિ હિંસા, જૂઠું, ચોર્ય, મૈથુન અને પરિગ્રહના ત્યાગરૂપ ક્રિયાવંત હોવા છતાં પણ જ્ઞાનસંપન્ન નહીં હોવાથી ત્યાગ ધર્મનો મહિમા અને તેનો મર્મ જાણી શકવા માટે સમર્થ બનતો નથી, તેથી તે દેશ-આરાધક છે. અર્થાત્ જ્ઞાનના અભાવમાં એકલી ક્રિયાનો જ તે આરાધક છે. માટે તેમાં દેશ-આરાધકતા જ રહેવાની છે.

“દેશ આરાધક ક્રિયા કહી.....”

બીજા નંબરનો પુરુષ જ્ઞાનસંપન્ન હોવાથી ત્યાગ કરવા યોગ્ય તત્ત્વોને જાણે છે જરૂર. પણ શીલસંપન્નતા નહીં હોવાથી ત્યાગ્ય તત્ત્વોનો ત્યાગ કરી શકવા માટે સમર્થ બનતો નથી,

માટે તેવા પુરુષોને મેં દેશ વિરાધક કહ્યા છે. કેમકે બગીચામાં ગમે તેટલાં ઝાડો રોપ્યા હોય તે વાંઝીયા હોય, ફળ વિનાના હોય તો તે સુદર દેખાતા ઝાડો અને બગીચો પણ શા કામનો ? તેવી રીતે જ્ઞાનનું ફળ વિરતિ અર્થાત્ પાપોના ત્યાગ રૂપી ક્રિયા જ છે, માટે જ્ઞાનીમાં પણ ક્રિયા ન હોય તો તે જ્ઞાન પણ વાંઝીયું છે.

ત્રીજા નંબરનો મહાભાગ્યશાસ્ત્રી પુરુષ જે જ્ઞાન અને શીલ સમ્પન્ન છે, એટલે કે 'ત્યાગ કરવા યોગ્ય તત્ત્વો હંમેશાને માટે ત્યાજ્ય જ છે. આવા પ્રકારનું તેને જ્ઞાન પણ છે. અને જ્ઞાન પ્રમાણે તે તત્ત્વોને ત્યાગ્યા પણ છે; અથવા ત્યાગવાનો પ્રારંભ કર્યો છે, માટે તે પુરુષને સર્વ આરાધક કહ્યો છે. "...સર્વ આરાધકજ્ઞાન"

અને ચોથો માણસ બંનેથી રહિત હોવાથી સર્વ વિરાધક છે.

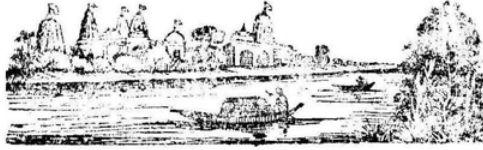
આ વિવેચનમાં જ્ઞાન સમ્પન્નતાથી સમ્યક્-જ્ઞાન અને શીલ સમ્પન્નતાથી સમ્યક્ ચારિત્ર લેવું. કેમકે કુત્સિતજ્ઞાન અને ચારિત્ર તો જીવમાત્રમાં વિદ્યમાન હોય જ છે. જેને લઈને જીવનના છેલ્લા ત્રાસ સુધી પણ તે જીવો પોતાના આત્માને સમ્યક્ પ્રકારે બાણી શક્તા નથી માટે.

૧) ધર્મ અને અધર્મની વ્યાખ્યાઓમાં કુતર્ક ઝડપ હોય છે.

૨) પાપ અને પુણ્યની મર્યાદાઓમાં બે ધ્યાન રહે છે.

૩) આત્મા અને પરમાત્માની ઓળખાણમાં બેદરકાર રહે છે.

(ક્રમશઃ આવતાં અંક)

જ્ઞાનનો ત્રીપક પ્રગટાવશે તો
હતાશાનો અંધકાર હટીને દિવાળી પ્રગટી રહેશે.

દરેક પ્રકારના...

સ્ટીલ તથા વુડન ફર્નીચર માટે

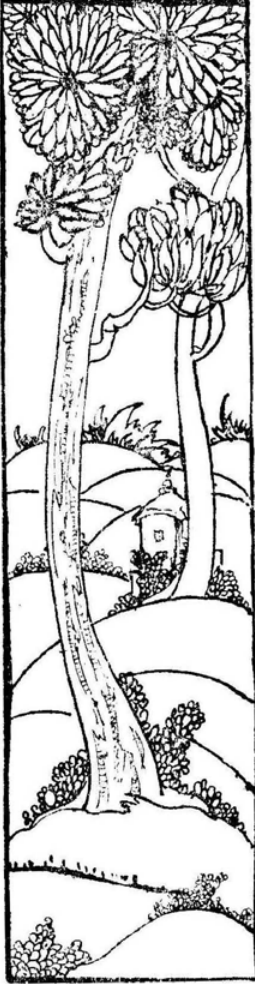
મહાલક્ષ્મી સ્ટીલ કોર્પોરેશન

શો રૂમ :— ગોળ બજાર □ ભાવનગર □ ફોન નં. 4525

રત્નાકર પચ્ચીશી

ગુજરાતી કાવ્યમય અનુ.—સ્વ. ભારતર શામજી હેમચંદ દેસાઈ
અંગ્રેજી કાવ્યમય અનુ.—શ્રી એન. ડી. શાહ બી. એ.

શ્રેયઃ શ્રિયાં મંગલકેલિસદ્ધ
નરેદ્ર દેવેદ્ર નતાંઘ્રિપદ્મ
સર્વજ્ઞસર્વાતિશયપ્રધાન,
ચિરં જય જ્ઞાન કલાનિધાન ॥૧॥

મંદિર છે મુક્તિ તણી માંગલ્ય કીડાના પ્રભુ,
ને ઈંદ્ર નરને દેવતા, સેવા કરે તારી વિભુ;
સર્વજ્ઞ છે સ્વામી વળી, શિરદાર અતિશય સર્વના,
ઘણું જીવ તું ઘણું જીવ તું ભંડાર જ્ઞાન કળા તણા. ૧

O. The temple of freedom,
And the lord of Mangal Activities,
Even the Indra, Men and Gods worship thee,
O the lord of Absolute knowledge
And master of All Atishayas,
O. the storage of Art and knowledge,
May your reign be victorious forever.

*

જગત્ત્રયાધાર કૃપાવતાર
દુર્વારસંસારવિકારવૈદ્ય ।
શ્રો વીતરાગ ત્વયિ મુગ્ધભાવા
દ્વિજઃ પ્રભો વિજ્ઞપયામિ કિંચિત્ ॥૨॥

ત્રણ જગતના આધારને અવતાર હે કરૂણાતણા,
વળી વૈદ્ય હે દુર્વાર આ સંસારના દુઃખો તણા;
વીતરાગ વલ્લભ વિશ્વના તુજ પાસ અરજી ઉચ્ચરું,
બાણો છતાં પણ કહી અને આ હૃદય હું ખાલી કરું. ૨

O. the pillar of three worlds
And the incarnation of mercy
O. you the Dhanvantari and
The remover of the world misery
O. you the dispassionate Lord
of the world, I beseech before you.
Though you know each and everything,
I make my heart empty.

किं बाललीलाकलितो न बालः
पित्रोः पुरो जल्पति निर्विकल्पः ।
तथा यथार्थं कथयामि नाथ
निजाशयं एकानुशयस्तवाग्रे ॥ ३ ॥

શું બાળકો મા-બાપ પાસે બાળકીડા નવ કરે,
ને મુળમાંથી જેમ આવે તેમ શું નવ ઉચ્ચરે;
તેમજ તમારી પાસ તારક! આજ લોળા લાવથી;
જેવું બન્યું તેવું કહું તેમાં કશું ખોટું નથી.

૩

Does not a child make childish
Activities before the parents ?
And speak words
As they come out from the mouth.
Oh God before you
with simple devotion,
what has happened I tell you,
Nothing but the truth.

*

दत्तं न दानं परिशीलितं च
न शालि शीलं न तपोऽभितप्तं ।
शुभो न भावोऽप्यभवद्भवेऽस्मिन्
विभो मया भ्रातं महोमुधैव ॥ ४ ॥

મેં દાન તો દીધું નહિ ને શિયળ પણ પાળ્યું નહિ,
તપથી દમી કાયા નહિ શુભ લાવ પણ ભાળ્યો નહિ;
એ ચાર લેદે ધર્મમાંથી કાંઈ પણ પ્રભુ મેં નવ કર્યું,
મ્હાઈં જમણુ લવસાગરે નિષ્કળ ગયું નિષ્કળ ગયું.

૪

Charity was not given
And celibacy was not observed
The body was not dried with penance and
No good motive was observed
From the above mentioned
Four religious principles
I could not perform any one
Oh God, I lost my voyage
In the ocean of life.

ત્રીસેપ્તમર, ૧૯૭૬

૨૪૫

દગ્ધોઽગ્નિતા ક્રોધમયેન દષ્ટો
દુષ્ટેન લોભાશ્ચ મહોરગેણ ।
ગ્રસ્તોઽભિમાનાજગરેણ માયા-
જાલેન વદ્ધોઽસ્મિ કથં ભજે ત્વામ્ ॥ ૫ ॥

હું કેદા અગ્નિથી બળ્યો, વળી લોભ સર્પે ડસ્યો મને,
ગળ્યો માનરૂપી અજગરે, હું કેમ કરી ધ્યાવું તને!
મન માઈ માયા જાળમાં, મોહન! મહા મુંઝાય છે,
ચડી ચાર ચોરો હાથમાં, ચેતન ઘણું ચગદાય છે. ૫

I was burnt with the fire of Anger
And the vicious serpent of greed has bitten me.
I was swallowed by the cobra of ego
How can I devote thee,
My mind fastened in the net of illusion
Is much confused.
And also the soul was suppressed
In the hands of four thieves
Tell me God how can I worship thee. ?

*

કૃતં મયાઽમૃત્ત હિતં ન ચેહ-
લોકેઽપિ લોકેશ સુખં ન મેઽમૃત્ ।
અસ્માદૃશાં કેવલમેવ જન્મ
જિનેશ જજ્ઞે ભય પૂરણાય ॥ ૬ ॥

મેં પરભવે કે આ ભવે, પણ હિત કાંઈ કર્યું નહિ,
તેથી કરી સંસારમાં, સુખ અલ્પ પણ પામ્યો નહીં;
જન્મો અમારા જિનજી! ભવ, પૂર્ણ કરવાને થયા,
આવેલ બાજી હાથમાં, અજ્ઞાનથી હારી ગયા. ૬

In this or in the previous birth
No benevolent act was done.
So was not able to get
Slightest happiness in this world.
Oh, God we were here to
Complete the series of birth.
The precious game that is life
Was lost through ignorance.

*

(જિનશઃ આવતા અંકે)

ધર્મમાર્ગનો યાત્રિક આત્મા સમાજને કલ્યાણમાર્ગ ચીંધે છે.

લેખક : શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ

આચાર્ય પદવી પ્રસંગે પૂ. પદ્મસાગરજીને અંતરની વંદના

સુખ-સાહ્યથી હોય તો સંસાર સ્વર્ગ સમો મીઠો લાગે, પણ સંસારમાં રહીને દુઃખના ડુંગર ઓળંગવાના હોય તોય ઘર સંસાર છોડવાનું મન ન થાય. આવી અદ્ભુત તાસીર છે ભવાટવીરૂપ સંસારની. આવા સંસારમાં જન્મ ધારણ કરીને માનવી ધારે તો માનવમાંથી દેવ બની શકે છે અને ધારે તો દાનવને પણ સારો કહેવડાવે એવા અકાર્યો કરે છે, જેવો જેનો પ્રયત્ન એવી એની સિદ્ધિ.

જે માનવી પોતાના સંસારને ત્યાગ-વૈરાગ્ય સંયમના દિવ્ય રસાયણથી ભાવિત કરવાનો ધર્મ પુરૂષાર્થ કરે છે. તે પોતાના સંસારને ઉઝાડી જાણે છે અને પોતાના જીવનને અમરતાના અને સચિદાનંદમયતાના માર્ગે દોરી જાય છે અને આવા ધર્મમાર્ગનો પુણ્ય યાત્રિક બનેલો આત્મા પોતાનું ભડું કરવાની સાથે જ માનવ સમાજને પણ કલ્યાણનો માર્ગ ચીંધી શકે છે.

પરમ પૂજ્ય પંન્યાસજી મહારાજ પદ્મસાગરજી ગણિની ધર્મસાધના અને કર્તવ્યનિષ્ઠા કોઈકે આવા જ સ્વપર ઉપકારક જીવનસાધક ધર્મપુરૂષની પ્રેરક કહાની કહી જાય છે,

જૈન ધર્મની પ્રરૂપણાભૂમિતિ પૂર્વ ભારત. જૈન ધર્મના મૂળ શાસ્ત્રગ્રંથો પણ એ ભૂમિમાં જ રચાયા. આ પૂર્વભારતનો એક વિભાગ તે અત્યારનો ખંગાળ પ્રદેશ. એ પ્રદેશના અજીમગંજ નગરમાં, આશરે ચાલીશકે વર્ષ પહેલાં શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજનો જન્મ. કુટુંબ ધર્મના રંગે પુરું રંગાયેલું. ઉપરાંત ધનપતિ લેખાતા બાળુ કુટુંબનો નિકટનો સંપર્ક, એટલે કુટુંબને ધર્મનાં સંસ્કારોની સાથે વિવેકભર્યા વાણી વર્તાન, તથા ખાનદાનીના સંસ્કારો પણ સહજ રીતે મળેલા. જીવનને સંસ્કારી અને

ઉચ્ચાશયી બનાવે એવા આવા ઉમદા વાતાવરણમાં મુનિ શ્રી પદ્મસાગરજીનો ઉછેર થયેલો અને કોઈ પુર્વનો સંસ્કાર કહો કે ઉત્તમ ભવિત્યતાનો સંકેત કહો, ઉછરતી ઉંમરથી જ તેઓનું મન ધર્મશ્રદ્ધા અને ધર્મક્રિયા તરફ અભિરૂચિ ધરાવતું હતું.

અયપણથી મળેલ ધર્મભાવનાના સંસ્કારના અંકુરને ફાલવા-ફુલવાનો એક વિશિષ્ટ સુયોગ એમને મળી ગયો. તેઓ સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીજી (કાશીવાળા)ની પ્રેરણાથી મધ્યપ્રદેશમાં શીવપુરીમાં સ્થપાયેલ જૈન શિક્ષણ-સંસ્થા શ્રી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળમાં કેટલાક વખત માટે અભ્યાસ કરવા રહ્યા. આ પાઠશાળાના વાતાવરણે તેઓની ધર્મભાવનાને વિશેષ પલ્લવિત કરવામાં ખાતર અને પાણીનું કામ કર્યું. જ્યારે તેઓ પાઠશાળા છોડીને પોતાને વતન પાછા ફર્યા ત્યારે એમના અંતરમાં ત્યાગમાર્ગ તરફના અનુરાગનાં અંકુર રોપાઈ ચૂક્યા હતા.

મન ભારે અજબ વસ્તુ છે જ્યારે એ ભોગના માર્ગે વળે છે ત્યારે એને ભોગવિલાસની વધારેમાં વધારે સામગ્રી પણ ઓછી લાગે છે અને પોતાની ભોગ વાસનાને શાંત કરવા એ નવી નવી સામગ્રીની ઝંખના કરે છે અને જ્યારે એ ત્યાગ માર્ગ તરફ વળે છે ત્યારે એ પોતાની પ્રિયમાં પ્રિય અને મોંઘામાં મોંઘી વસ્તુઓ પણ ઉઘાસથી ત્યાગ કરે છે અને એક માત્ર ત્યાગના માર્ગે આગળને આગળ વધવાની જ ઝંખના સેવે છે. આવા પ્રસંગે સંયમ, તપ, વૈરાગ્ય અને તિતિક્ષાને એ પોતાના સાથી બનાવી દે છે.

સાધુ ધર્મની દીક્ષા લેતાં પહેલાં મુનિશ્રી પદ્મસાગરજીનું પણ એવું જ થયું. એમની ઘર-સંસારનો ત્યાગ કરવાની ઝંખના દિવસે

દિવસ વધુ ઉત્કટ બનતી ગઈ. છેવટે એમણે દીક્ષા લેવાનો દૃઢ સંકલ્પ કર્યો અને પોતાના જીવનના ઉદ્ધારક બની શકે એવા ગુરૂની શોધ શરૂ કરી ત્યારે એમની ઉંમર અઠારેક વર્ષની હતી.

અને અંતરના ઉમંગથી શોધ કરનારને પોતાના ઈષ્ટની પ્રાપ્તિ થઈ જ નય છે. એમનું ચિત્ત વિક્રમની વિસમી સદીમાં જૈન ધર્મના ધ્યાનયોગ માર્ગને સજીવન કરનાર યોગનિષ્ઠ પરમ પૂ. આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજીના સમુદાયના સમતાના સરોવર, પ્રશાંતમૂર્તિ, મૂક સાધક અને ધીર ગંભીર આચાર્યદેવ શ્રી કૈલાસસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ ઉપર ઠર્યું. અને આચાર્ય મહારાજે એમની યોગ્યતા જોઈ અને પોતાના પ્રભુભક્તિ પરાયણ અને સંયમ સાધનામાં સતત બંધત શિષ્ય મુનિશ્રી કલ્યાણ-સાગરજીના (વર્તમાનમાં આચાર્યશ્રી કલ્યાણ-સાગરસૂરીજીના) શિષ્ય તરીકે દીક્ષા આપી.

આવા મહાન અને ઉત્તમ દાદાગુરૂ અને ગુરૂદેવનો યોગ મળવાથી મુનિ પદ્મસાગરજી બહુ આહ્વાદ અનુભવી રહ્યા અને પોતાને ત્યાગધર્મની આરાધના કરવાની મળેલી આવી અમુલ્ય તકનો બને તેટલો વધુ લાભ લેવા માટે તેઓ જ્ઞાન અને ચારિત્રની આરાધનામાં ખૂબ તન્મય બની ગયા.

જ્ઞાનની સાધનાથી એમના હૃદય અને વાણી બન્ને વિકસિત થઈ ગયાં. અંતર સ્વપર ધર્મના શાસ્ત્રોના પ્રકાશથી અલોકિત થઈ ગયું અને વાણી સત્યપરાયણ, સરળ, મધુર અને આકર્ષક બની ગઈ.

મુનિવર્ય શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજે અનેક ચોમાસા રાજસ્થાનમાં કરીને ત્યાંના જૈન સંઘ તેમજ સામાન્ય જનસમૂહની ખૂબ ભક્તિ અને આહવા મેળવી હતી. આજે પણ તેઓ એ પ્રદેશની આવી જ ધર્મ પ્રીતિને ટકાવી રહ્યા છે. અથવા સાચી રીતે કહેવું હોય તો, એમ જ કહેવું જોઈએ કે, તેઓ જ્યાં જ્યાં વિચર્યા છે અને રહ્યા છે, ત્યાંની જૈન-જૈનેતર જનતાના હૃદયમાં સદાને માટે વસી ગયા છે. ભલે પછી એ રાજસ્થાનનો પ્રદેશ હોય, ગુજરાત હોય,

સૌરાષ્ટ્ર હોય, મહારાષ્ટ્ર હોય કે બીજો કોઈ પણ પ્રદેશ હોય, અને એનું કારણ એમના હૃદયની વિશાળતા, સરળતા, શુણ્ણાહક દષ્ટિ, નમ્રતા, નિખાલસતા, વિવેકશીલતા, વતસલતા, પરગણુવૃત્તિ જેવા સાધુ જીવનને શતદળ કમ-બની જેમ વિકસિત કરે એવા શુણ્ણ છે. ઘર-સંસારનો ત્યાગ કરીને કોઈ પણ ધર્મ કે સંપ્રદાયના ત્યાગમાર્ગનો સ્વીકાર કરનાર વ્યક્તિ માનવજાત સહિત સમસ્ત, જીવસૃષ્ટિ સાથે ધર્મના પવિત્ર સગપણથી જોડાઈ જાય છે, એ સત્યની ઝાંખી મુનિવર્ય શ્રી પદ્મસાગરજીનાં જીવનમાં થાય છે.

ભગવાન તીર્થંકરે દુનિયાના બધા જીવો સાથે મેત્રી સાધવાનો અને કોઈની પણ સાથે વૈર-વિરોધ નહીં રાખવાનો અમર સંદેશ આપ્યો છે, એનો ભાવ આ જ છે.

પંન્યાસ પ્રવર શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજના છેલ્લાં પાંચ ચાતુર્માસ જેમ જૈન સંઘ તેમજ જનસમુદાયને માટે વિશેષ ઉપકારક નીવડ્યા છે, તેમ એમની પોતાનીયે લોકચાહનામાં પણ વિશેષ અભિવૃદ્ધિ કરનારા નિવડ્યાં છે.

આ ઉત્તમ દરમ્યાન જ આચાર્ય મહારાજ શ્રી કૈલાસસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજે પોતાના વ્યાખ્યાનમાં બહેર કયું હતું કે વિ.સં. ૨૦૩૨નું ચોમાસુ પૂરું થયાં બાદ પોતાના પ્રાશય્ય પદ્મસાગરજી ગણીને મહેસાણાના શ્રી સ્ત્રીમંધર-સ્વામી તીર્થમાં આચાર્ય પદવી આપવામાં આવશે. આ વાત ગણીને સૌ ખૂબ રાજી થયેલ.

મહારાજશ્રીની વાણીમાં જે ખંડન-મંડન, ટીકા-ટિપ્પણી અને રાગ-દ્રેષનો અભાવ અને સરળતા, મધુરતા, મોતીની માળા જેવી ઝલક અને ધર્મપરાયણતાના આહ્વાદકારી દર્શન થાય છે. અને એ એમની વિમળ જીવન સાધનાનું જ પ્રતિબિંબ લેખવું જોઈએ.

આવા જીવનના અને વાણીના યશસ્વી સાધક મુનિવરને એમની આચાર્ય પદવીના ગૌરવ-ભર્યા પ્રસંગે આપણી અંતરની અનેકાનેક વંદના હો ! (ગુજરાત સમાચારમાંથી)

એ સૌજન્યશીલ મનસુખભાઈ

સમાજની એક આદર્શ વ્યક્તિ ! જેનામાં સજ્જનતા, સહૃદયતા, વાણીમાં માધુર્યતા, સ્વભાવમાં શિતળતા અને વિચારોમાં ઉર્ધ્વગામી વિહાર કરતી વીરલભૂતિ !

માણસમાં રૂપ અને નમણાશ હોય છે તેમ ગુણના આંકડા વધતી જતી એક રૂપ ગુણથી ભરેલી ચારિત્રના ઘડતરથી ઘડાએલી એ પવિત્ર ભૂતિ ! થોડીવાર પણ તેઓ કોઈ પણ માણસને મળે ત્યારે શુદ્ધ વાતાવરણ સર્જી જાય. દિલમાં જીવનને ભથ્થત કરે એવી મહાન વ્યક્તિ આપણી વચ્ચેથી ચાલી ગઈ ! કોઈ પણ ગ્રંથી વગરનું વલણ, વિચારણા અને વર્તન ! બહુ વિદ્વાન હોય એનામાં પણ વાડા અને સંકુચિતતા જોઈ છે. વાત વાતમાં હું કાંઈક છું એવું મિથ્યા ભિમાન પણ જોયું છે. પણ આમાં તો મેં સાવ મુઠું જ જોયું છે. નથી કોઈ ભાતનું અહં કે નથી કોઈ ભાતનું ધમકા ! સૌની સાથે પ્રેમ પાથરનાર ભાતુભાવની આદર્શભૂતિ, જોવા જઈએ તો ગોતી ન જડે.

ખરે જ મનસુખભાઈનું વ્યક્તિત્વ મુઠું જ તરી આવતું હતું. વાણી તો મીઠી સરવાણી !

દિલ તો પ્રેમાળ વીરડી જોઈ લ્યો. ખુદ્દિ તો તિલ્લુ છતાં કોઈપણ નય ન દુખાય એવી.

ભગવા કક્ષનીમાં સજ્જ થએલા સંસારમાં રહીને જુદી જ ભાત પાડતું એમનું સાધુ જેવું જીવન સૌ કોઈને અસર કરી જાય તેવું. એમનો ચમકતો ચહેરો, નિખાલસતા અને માધુર્યથી ભરેલો દેહ એકાએક આમ શું વિલિન થઈ જવાનો હશે ! આપણને એમના જીવનની સુવાસ આપીને શોક ન કરવો, શરીર તો ખોળીયું બદલે છે એમ સંદેશ આપતા ગયા. તેઓશ્રીએ મૃત્યુ અગાઉ લગભગ બાર દિવસ પહેલાં અમારી સાથે ત્રણ કલાક બેઠા હતા. ધર્મ, સમાજ, આધ્યાત્મિકતા અને મૃત્યુનું રહસ્ય વિગેરે વિષયોની વાતો કરી અને ચમકતો લીસોટો પાડીને ચાલ્યા ગયા.

તેઓશ્રીએ આપણી સભાની જે જવાબદારી સ્વીકારી હતી તે તેમણે બરાબર બજાવી. છેવટ સુધી સ્વસ્થતાથી કામ કરી મુસાફરીની તૈયારી કરી ચિરકાળની વિદાય લીધી અને સ્નેહી સ્વ-જનના દુખતા હૈયાને પોતે જ જ્ઞાન ગંગાનું જળ છાંટી સ્વસ્થ કરતા ગયા. જુઓ તેઓએ

તેની ડાયરીમાં લખેલા બે શ્લોકો તે નીચે મુજબ છે.

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
तस्मादपरिहायस्य, न त्वं शोचिषुमर्हसि ॥
ભ. ગી. ૨-૨૭

જન્મેલાનું મૃત્યુ છે, તથા મરેલાનો જન્મ છે, તો જન્મ મરણ જેવી અપરિહાય બાબતમાં શોક કરવાનું યથાર્થ નથી.

प्रियजनमृतिशोकं सेव्यमानोऽतिमात्रं,
जनयति तदशातं कर्म यच्चाऽग्रतोऽपि ।
प्रसरति शतशाख देहिनि क्षेत्रउप्तं,
वट इव तनुबीजं त्यज्यतां सप्रयत्नात् ॥
અનિત્ય પંચાશત્-૨૭

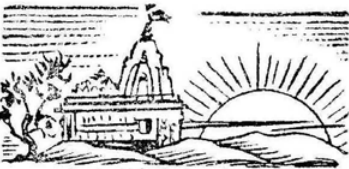
ઈષ્ટ જનોના મૃત્યુ પ્રસંગે અતીવ અફસોસ કરવાથી ભારે અશાતા-વેદનીય કર્મ બંધાય છે. પછી તેની સેંકડો દુઃખદાયી શાખાઓ, ખેતરોમાં રોપેલા છોટાસા વટવૃક્ષના બીજમાંથી વિસ્તરેલ શાખા પ્રશાખાદિની જેમ પ્રસરે છે, માટે શોક પ્રયત્ન પૂર્યક તજવો જોઈએ, તે પાપની ખાણ અથવા તો દુઃખ પરંપરાનું મૂલ છે.

છેલ્લે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા કેવી હોય તે તેઓએ જીવીને બતાવ્યું. તેઓ વૈરાગી બાવા જેવા ઉદાસ દેખાતા નહોતા. હસતા, પ્રેમાળ અને સૌના થઈને રહેતા. કોઈના દોષો એમની આંખમાં દેખાતા નહોતા.

મારા પરમ મિત્ર અને સહકાર્યકર શ્રી મનસુખભાઈનું સૌમ્ય ચિત્ર મારા દિલમાં આલેખાઈ ગયું છે. તે એટલા માટે કે આપણી શ્રી આત્માનંદ સભાના તેઓ આત્મા હતા, હૃદય હતા. કદિ સ્વપ્ને પણ નહોતું કે આમ એકાએક તે સિતારો વિલિન થઈ જશે. શું જીવન આમ જ અલોપ થઈ ગયું? ખૂબ દુઃખ સાથે મનાવવું પડે છે કે તેઓ ચિરકાળમાં અનંતતાને આરે જઈ બેઠા છે.

પ્રિય મનસુખભાઈભાઈ! તમે તો અમને તમારા પ્રેમાળ હૈયાની હુંફ આપીને તમારી કાર્યદક્ષતાથી આંજીને ચાલી ગયા. અમારૂં અને જે તમારું થઈ પડેલું સભાનું કામ તમારા જેવી ચીવટથી કોણ ઉપાડશે. તમારી ખોટ પુરાવી મુશ્કેલ છે; તમે છેલ્લા મળ્યા ત્યારે છેલ્લું મિલન હશે એની મને ખબર પડી નહિ. તમે અતિ ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક વિચારોમાં વિહરી રહ્યા છો તેમ તો ખ્યાલ આવ્યો હતો અને તે પવિત્ર ભૂમિ પ્રાપ્ત કરવા તમે અમારી વચ્ચેથી વિદાય લીધી. કાળ એનું ચક્ર ફેરવે છે અને પાણીનાં પરપોટાની જેમ ઉપાડી લે છે તે પાડ અમને તમે આપતા ગયા.

પ્રિય ભાઈ! તમારો આત્મા ઉજ્જવળ સ્થાને ચિરસ્થાને શાંતિમાં રહે; એટલું જ અંતરમાંથી નીકળે છે. ॐ શાંતિ:

ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ

પ્રમુખ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

સમાચાર સંચય

શ્રી જૈન શ્રવેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ ૬૮મી ધાર્મિક પરીક્ષા પારિતોષક વિતરણ સમારંભ

ઉપરોક્ત પારિતોષિક વિતરણ સમારંભ શ્રી આદીશ્વરજી જૈન દેરાસર ઉપાશ્રયમાં તા. ૨૭-૧૧-૭૬ રવિવારે પૂ. સાહિત્ય-કલા-રત્ન શ્રી યશોવિજયજી તથા પૂ. ગણિત્યશ્રી જ્યાનંદવિજયજી ગણિત્ય મહારાજશ્રીની નિશ્રામાં ઉજવાયેા હતો. આ પ્રસંગે શેઠશ્રી વિનયચંદ્ર ઉમેદવાદ શાહ તેમજ તેમના સુશીલ પત્ની રાજુલબેન (આર સુરેશચંદ્ર કું.વાળા) અતિથિ વિશેષ તરીકે પધાર્યા હતા.

સંસ્થાના મંત્રી શ્રી શાંતિલાલ મગનલાલ શાહે તેમના નિવેદનમાં સંસ્થાને આર્થિક દૃષ્ટિએ સદ્ગત કરવાની જરૂરિયાત પર ભાર મૂકયો હતો. શ્રી ચીમનલાલ પાલિતાણકરે પોતાના વક્તવ્યમાં પાઠશાળાઓના શિક્ષકોની દુર્દશાનો જ્યાલ આપી તેઓને કેવી હાડ-મારીઓનો સામનો કરવો પડે છે તેનો અનુભવ સિદ્ધ ચિતાર આપ્યો હતો. સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી જયંતિલાલ બદામીએ આજના ધાર્મિક શિક્ષણ અંગે કેટલાક નવા સુધારાઓ સૂચવ્યા હતા. શ્રી રમિકલાલ કોલસાવાળાએ સામાયિકના પરિણામે તેમને કેટલા બધા લાભો થયા હતા તેની અનુભવ મિત્ર વાત કરી હતી. અતિથિ વિશેષ શ્રી વિનયચંદ્રભાઈએ ધર્મના મર્મ પર ભાર મૂકી આજના જગતને માટે વિચારોની વ્યાપકતાની જરૂરિયાત સમજાવી હતી. સંસ્થાના અન્ય મંત્રી મનસુખલાલભાઈએ છેલ્લી લઠાઈ પછી આપણી પ્રજાનું લક્ષ આધ્યાત્મિકને બદલે વધુ ને વધુ ભૌતિક થવાને કારણે કેવી દુઃખદ પરિસ્થિતિ સર્જાયેલી છે તેના ચિતાર આપ્યો હતો. પૂ. વિનોબાજીનો દાખલો આપી બાળકના ઘડતરમાં માતાનો કેવો મોટો હિસ્સો છે તે વાત સમજાવી કહ્યું હતું કે બાળકને સારો કે ખરાબ કરવો તે માતાના જ હાથમાં છે. સંસ્થાની આર્થિક બાજુ સદ્ગત કરવા તેમણે સંસ્થાની ‘સ્મારક યોજના’ પ્રત્યે સૌનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું. પોતાના સ્વજન, સ્નેહી કે મિત્રના સ્મારક અર્થે આ યોજનામાં એક હજાર અગર તેથી વધુ રકમ આપી શકે છે, જેના વ્યાજમાંથી દરેક વરસે ઉચ્ચ કક્ષાના વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનો જે ધાર્મિક પરીક્ષામાં ઉચ્ચ કક્ષામાં પાસ થાય છે તેમને ઇનામ આપવામાં આવે છે અને જેના સ્મરણાર્થે રકમ આપવામાં આવે છે તેનું નામ કાયમ માટે ચાંદમાં રહે છે. મૂળ રકમ અનામત રાખવામાં આવે છે. શ્રી રાજુલબેનના હાથે પારિતોષક અપાયા હતા. મુનિશ્રી જ્યાનંદવિજયજી મહારાજે ધાર્મિક શિક્ષણની જરૂરિયાત પર ભાર મૂક્યો હતો. પૂ. યશોવિજયજી મહારાજ સાહેબે અષ્ટાંગ યોગના પ્રાણાયામ પરથી ભાવ પ્રાણાયામ વિશે સમજાવ્યું હતું, જેનો અમલ થાય તો દુનિયાના અર્ધા દુઃખોનો અંત આવી

જાન્ય. આ પ્રસંગે સંસ્થાને શ્રી વિનયચંદ્રભાઈ, શ્રી રાજુલાબેન, શ્રી રસિકલાલ કૌલસાવાળા અને શ્રી મંજુલાબેન ચીનુભાઈ દરેક તરફથી રૂ. એક એક હજાર ભેટ મળ્યાં હતાં તેમજ શ્રી તુલસીદાસ જગજીવનદાસ સવાઈ રૂ. ૫૦૧/- આપી સંસ્થાના પેટ્રૉન બન્યા હતા.

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર સામાયિક મંડળ-પાલીતાણાએ ઉજવેલ વાર્ષિક દિન અને સ્નેહ-મિલન

ઉપયુક્ત મંડળ સિદ્ધક્ષેત્ર પાલીતાણામાં શ્રી ભાવસાર જૈન ધર્મશાળામાં છેલ્લા આઠ વર્ષથી રવિવારે 'સામાયિક' મુખ્યત્વે કરે છે. તેમજ સ્નાત્ર-પૂજા, નાની-મોટી તીર્થયાત્રા, ધાર્મિક કાર્યોની અનુમોદના-સભા, વાર્ષિક દિન ઉજવણી, પૂજા-પ્રભાવના આદિ કાર્યક્રમો યોજી પોતાની ધાર્મિક ભાવના પોષે છે અને આધ્યાત્મિક વાતાવરણ સર્જે છે. મહત્વની અને ધ્યાન ખેંચતી હકીકત તો એ છે કે આ મંડળમાં ડોક્ટરો, પંડિતો, પત્રકારો, ધાર્મિક શિક્ષકો, હેડ-માસ્ટરો, બેન્ક મેનેજરો, ઉદ્યોગપતિઓ, વ્યાપારીઓ અને વિદ્યાર્થીઓ અને ઊંચી-નીચી કક્ષાના બધા જ લાઈઓ ઉત્સાહપૂર્વક ને રસપૂર્વક ભાગ લે છે.

પ્રસ્તુત મંડળે હમણાં જ એનો વાર્ષિક દિન દબદબાપૂર્વક ને વ્યવસ્થિત રીતે ઉજવ્યો. જ્યારે સવારમાં સ્નાત્ર-પૂજા બાદ પંચ કલ્યાણક પૂજા ભણાવવામાં આવી. ત્યારે મંડળના સર્વ સભ્યો તો હતા જ, ઉપરાંત પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રી વિજય જ્યાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂજ્ય ગણિવર્યશ્રી હેમપ્રભવિજયજી મહારાજ સાથે અન્ય સાધુ-સાધ્વી મહારાજો, મલીવાળા શેઠશ્રી નેમચંદભાઈ, અન્ય સદ્ગૃહસ્થો અને બહેનોએ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી પૂજામાં રસ રેલાવ્યો હતો. પ્રભાવના પણ કરવામાં આવેલ.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ ધાર્મિક શિક્ષણની દૈનિક પરીક્ષાઓની બહેરાત

પરીક્ષા સમય : સંવત ૨૦૩૩ પોષ વદ ૧૨ને રવિવાર

તા. ૧૬; જાન્યુઆરી ૧૯૭૭,

સંસ્થાએ નિયત કરેલ અભ્યાસક્રમ મુજબ ભારતભરના કેઈપણ લાઈ-બહેનો આ પરીક્ષામાં બેસી શકે છે. પાઠશાળા તથા બોર્ડિંગોનાં વ્યવસ્થાપકોને તેમજ શિક્ષક-શિક્ષિકાઓને અમારી વિનંતિ છે કે આગામી દૈનિક ધાર્મિક શિક્ષણની ઇનામી પરીક્ષાઓમાં વધુમાં વધુ પરિક્ષાર્થીઓને બેસાડી ધાર્મિક શિક્ષણના પ્રચારના કાર્યને પ્રોત્સાહન આપશે.

હિન્દી ભાષી પરીક્ષાર્થીઓ માટે પણ સગવડતા રાખી છે.

પરીક્ષામાં બેસવા માટે પરીક્ષા ફી રાખી નથી. પ્રવેશ ફોર્મ તથા અભ્યાસક્રમ નીચેના સરનામે પત્ર લખી મંગાવવા. પ્રવેશફોર્મ સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૨૫મી ડીસેમ્બર ૧૯૭૬ છે.

સન્નામુ :

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ

૨૦, ગોડીજી બીદરીંગ, બીજો માળે

વિજય વલ્લભચોક,

કાલબાદેવી-મુંબઈ ૪૦૦૦૦૨

લિ. ભવદીપ

શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ

સ્વ. મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

માનદ મંત્રી

ફોન : ૩૩૩૨૭૩ માન : Hindsangha

પર :

આત્મમાર્ગ પ્રકાશ

‘પત્ર દ્વારા શિક્ષણ’નું પરિણામ

શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ-પૂના દ્વારા સંચાલિત ‘પત્ર દ્વારા શિક્ષણ’ની પરીક્ષાનું પરિણામ ૮૭% જાહેર કરતાં સંસ્થા આનંદ અનુભવે છે.

આ વર્ષે હર્ષનો વિષય એ છે કે, પરીક્ષામાં સારા શિક્ષિતોની સંખ્યા ઘણી હતી અને કર્મ જેવા કઠિન છતાં ઉપયોગી વિષયનું તલસ્પર્શી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી સૌએ પોતા પોતાનો અનુભવ નિચોડ ઉત્તર-પત્રોમાં બુદ્ધિપૂર્વક ઉતારી આનંદ વ્યક્ત કર્યો છે.

સર્વ પ્રથમ પાંચ પરીક્ષાર્થીઓ નીચે મુજબ છે

(૧) કલ્પનાબેન કાન્તિલાલ B.A.	મદ્રાસ	૮૦/-	૧૦૦ માર્ક્
(૨) ચીમનલાલ મોહનલાલ	પાલીતાણા	૮૦/-	૧૦૦ માર્ક્
(૩) પૂ. મુનિશ્રી કલાપ્રભસાગરજી મહારાજ	બાડમેર	૭૮/-	૧૦૦ માર્ક્
(૪) શાન્તાબેન લલીતકુમાર કોઠારી B.A.	મદ્રાસ	૭૫/-	૧૦૦ માર્ક્
(૫) મનીષકુમાર લાલભાઈ	અમદાવાદ	૭૨/-	૧૦૦ માર્ક્

સંસ્થા ઉત્તીર્ણ પરીક્ષાર્થીઓને અભિનંદન પાઠવે છે. તથા રૂ. ૫૫૦/-નાં ધનામે નિયમાનુસાર જાહેર કરે છે.

ભાવનગરમાં ભવ્ય દિક્ષામહોત્સવ

ઘેટીવાળા મહેતા ધરમશી રતનજીના દામજીભાઈના સુપુત્રી બાળબ્રહ્મચારિણી શ્રી અનસૂયાબેન તથા શ્રી શાન્તિભાઈના સુપુત્રી કુ. શ્રી ભારતીબેન તથા તણસાવાળા શ્રી મોહનલાલ મેઘજીભાઈના સુપુત્રી કુ. જયેશનાબેનની દિક્ષાનો ભવ્ય મહોત્સવ તા. ૯-૧૨-૭૬ને ગુરુવારના રોજ ઉજવાયો હતો.

ત્રણે દીક્ષાર્થી બહેનોએ ઉચ્ચ વ્યવહારિક કેળવણી તથા ઊંડુ ધાર્મિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરેલ છે. બાળપણથી જ તેમનામાં ધાર્મિક સંસ્કારોનું સિંચન થયેલું છે અને ત્રણે બહેનોને દીક્ષા અંગીકાર કરી આત્મકલ્યાણની ભાવના ઘણો વખતથી હતી. તેમના વડીલ વર્ગે તે ભાવનાને પોષી અને છેવટે ખૂબ જ દિલથી તેમના વડીલ વર્ગે આ દિક્ષા અંગીકાર કરવા સંમતિ આપી અને ઉત્સાહ તેમજ ઉમંગથી દિક્ષા અંગેના મહોત્સવનું આયોજન કર્યું. તે નિમિત્તે શ્રી સિદ્ધચંક પૂજન, ઋષિમંડળ મહાપૂજન જેવા વિશિષ્ટ ધાર્મિક કાર્યો યોજાયા હતા.

આ પાવનકારી દિક્ષા મહોત્સવ પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજે શ્રી વિજય દેવસૂરીશ્વરજી પૂ. આ. મ. શ્રી નીતિપ્રભસૂરીશ્વરજી તથા પૂ. આ. શ્રી સૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી તથા પૂ. ઉ. શ્રી હેમચંદ્રવિજયજી વગેરે મુનિ ભગવંતોના સાન્નિધ્યમાં ઉજવાયો હતો. જૈન-જૈનેતર જનતાએ ખૂબ ઉત્સાહ અને હર્ષભરે મંગલકારી પ્રસંગોમાં હાજરી આપી લાભ લીધો હતો.

આ સમયે સાધ્વી શ્રી સુહિતાશ્રીજીને વડી દિક્ષા પણ આપવામાં આવી હતી.

શ્રી વર્ધમાન આગમ મંદિરના પટાંગણમાં બે ઉપાશ્રયોનું નવનિર્માણ

પાલીતાણામાં શ્રી સિદ્ધાયલ ગિરીરાજની તલેટીમાં આવેલ શ્રી વર્ધમાન આગમ મંદિરના પટાંગણમાં આગમોદ્ધારક પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય રત્ન ગચ્છાધિપતિ પ. પૂ. આ. શ્રી હેમસાગરસૂરીશ્વરજી તથા પૂ. પં. શ્રી સૂર્યોદયસાગરજી તથા પૂ. મુનિશ્રી મનોજસાગરજી મ. સાહેબના સદુપદેશથી શ્રી સિદ્ધાયલની યાત્રાઓ તથા નવાણું યાત્રા કરનારા સાધુ સાધ્વી આદિ ચતુર્વિધ સંઘને વિશેષ સુવિધા પ્રાપ્ત થાય એવા હેતુથી જેની અત્યંત જરૂરિયાત હતી એવા બે નૂતન ઉપાશ્રયોનું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું છે.

એક ઉપાશ્રયનું “શ્રી લખ્ધિસાગરજી જૈન ઉપાશ્રય” અને તેના મુખ્ય હોલનું “શ્રેષ્ઠિવર્ધ શ્રી રાયચંદ મગનલાલ આરાધના હોલ” નામ આપવામાં આવ્યું છે.

બીજા ઉપાશ્રયનું “શ્રી મલયાશ્રીજી જૈન ઉપાશ્રય” અને તેના મુખ્ય હોલનું “શ્રેષ્ઠિવર્ધ શ્રી પ્રતાપરાય અંબાલાલ આરાધના હોલ” નામ આપવામાં આવ્યું છે.

તેનો ઉદ્ઘાટન સમારંભ માગશર સુદ ૧૦ તા ૧-૧૨-૭૬ના મંગળ પ્રભાતે કપડવંજ-વાળા સુશ્રાવક રમણભાઈ તથા ધર્માનુરાગી અ. સૌ. સૂર્યાબેન પુષ્પસેન ઝવેરીના શુભ હસ્તે રાખવામાં આવ્યો હતો.

આ પ્રસંગે પ. પૂ. પં. શ્રી સૂર્યોદયસાગરજી મહારાજશ્રી તથા ડૉ. ભાઈલાલ બાવીશી, શ્રી હરીલાલ દેવચંદ, શ્રી રાયચંદ મગનલાલ, શ્રી હિમતલાલ અનેપચંદ મોતીવાળા, અમરચંદ રતનચંદ ઝવેરી વગેરે વક્તાઓએ પ્રાસંગિક વક્તવ્યો કર્યા હતા.

તે દિવસે શ્રીયુત રાયચંદ મગનલાલ શાહ તરફથી શ્રી સિદ્ધચંક પૂજન રાખવામાં આવ્યું હતું તથા સાધર્મિકોની ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજને અર્પણ થયેલી આચાર્ય પદવી

મહેસાણા ખાતે શ્રી સીમંધરસ્વામી જિન મંદિરના પ્રાંગણમાં ચતુર્વિધ સંઘની વિશાળ હાજરીવાળા સમારોહમાં પરમ પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ કૈલાસસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના હસ્તે પરમ પૂજ્ય પ. પ્રવર શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજને ધાર્મિક વિધિ અને શાસ્ત્રોચ્ચાર વચ્ચે આચાર્યપદ પ્રદાન કરીને તેમનું નામ આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ પદ્મસાગર-સૂરીશ્વરજી રાખવામાં આવ્યું હતું.

આચાર્યદેવશ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજીના પદ્મધર શિષ્યો આચાર્યદેવશ્રી કૈલાસસાગર-સૂરીશ્વરજી, આચાર્યદેવશ્રી સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી આદિ આચાર્યવર્યોની નિશ્રામાં શ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજે આચાર્યપદ ગ્રહણ કર્યું હતું.

આ પ્રસંગે દેશના જુદા જુદા જૈન સંઘોના અગ્રણીઓમાં શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠીના પ્રમુખશ્રી શ્રેણીકભાઈ કસ્તુરભાઈ, ભાવનગર સંઘના પ્રમુખ શ્રી બકુભાઈ સહિત અનેક આગેવાનો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

આ પ્રસંગે આચાર્યશ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજને સૂર્યમંત્ર પટ વહોરાવવાની ખોલીમાં મુંબઈના શ્રી વેણીલાલ ઠાકોરદાસ જરીવાલાને રૂ. ૨૭,૧૧૧માં આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે મહારાજશ્રીને કામળી વહોરાવવાની ખોલી પ્રસંગે મુંબઈના શ્રી જર્સીલાલજી કપુરચંદને રૂ. ૩,૧૧૧માં આદેશ અપાયો હતો.

આ પ્રસંગે આશીર્વાચન ઉચ્ચારતા પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ કૈલાસસાગર-સૂરીશ્વરજીએ જણાવ્યું હતું કે, શ્રી પદ્મસાગરજી જૈનધર્મની પ્રભાવના વધારવામાં મુંબઈ રાજો આપી રહ્યાં છે.

પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજીએ શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજની શક્તિ અને ગુણોને બિરદાવી હતી.

આચાર્યપદવી ગ્રહણ કરી સૌ પ્રથમ સંબોધન કરતાં આચાર્ય શ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજીએ સાધુ-સાધ્વી શ્રાવક-શ્રાવિકાના ચતુર્વિધ સંઘ સમક્ષ પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું હતું કે, ગુરુ કૃપાથી મેં જે શક્તિ અને ગુણો મેળવ્યા છે તે પૂર્ણ વક્ષાદારી અને ઈમાનદારીથી એક સેવક બનીને જિનશાસનની પ્રભાવના માટે ઉપયોગમાં લઈશ.

પત્રકાર પરિવહમાં આચાર્યશ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજીએ જણાવ્યું હતું કે, આચાર્ય સમાજને જાગૃત કરે છે. એ એમનું મોટું નૈતિક રાષ્ટ્રીય અને સામાજિક કર્તવ્ય છે. કેટલું જાણ્યું છે તે નહીં પણ તમે કેટલું પામો છો તે જ સાચો ધર્મ છે. એમ જણાવી તેઓશ્રીએ ઉમેર્યું હતું કે મંદિર-મઠ-સંપ્રદાયમાં ધર્મ નથી, પણ અંતઃકરણની પવિત્રતામાં જ ધર્મ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના ઉપક્રમે થયેલી શોક સભાનો અહેવાલ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપપ્રમુખ અને ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિકના તંત્રી ધર્માનુરાગી વિદ્વાન સાહિત્યકાર શ્રી મનસુખલાલભાઈ તારાચંદ મહેતાના તા. ૨-૧૨-૭૬ના રોજ થયેલ દુઃખદ અવસાન અંગે શ્રદ્ધાંજલિ અર્પવા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની એક સામાન્ય સભા તા. ૧૦-૧૨-૭૬ ને શુક્રવારના રોજ રાત્રીના ૮-૩૦ કલાકે સભાના હોલમાં શ્રી ગુલાબચંદભાઈના પ્રમુખસ્થાને મળી હતી.

શરૂઆતમાં સભાના ઉપ-પ્રમુખ શ્રી હીરાલાલ ભાણજીભાઈએ મુ. શ્રી ખીમચંદભાઈ શાહ તથા મુંબઈથી શ્રી હીરાલાલ જુઠાભાઈ શાહ, શ્રી કુલચંદ હરીચંદ દોશી તથા શ્રી ભગતભાઈના સંદેશા વાંચી સભાવાચ્યા હતા.

ત્યાર બાદ શ્રી કાન્તિલાલ જ. દોશીએ સ્વર્ગસ્થિતા જીવનનો ટૂંક પરિચય આપતા જણાવ્યું હતું કે શ્રી મનસુખલાલભાઈ આપણા સંસ્થાના પ્રાણસભા હતા. આત્માનંદ-પ્રકાશ માસિક અંગે તેમની ચીવટ અને માસિક જન-ઉપયોગી થાય અને જીવનને ઉન્નતિકારક લેખો માસિકમાં આવે અને તેનો ખૂબ પ્રચાર થાય એ બાબતની તેમની કાળજી પ્રશંસનીય હતી તેઓના સ્વભાવમાં પણ આધ્યાત્મિકતા અને ધાર્મિકતા વણાયેલા હતા. ત્યાર બાદ શ્રી રાયચંદ મગનલાલે તેમના જીવન અને સાહિત્યના ટૂંક પરિચય આપતાં જણાવ્યું હતું કે તેમણે પોતાનું લક્ષ કથાનુયોગ તરફ વિશેષ આપ્યું હતું એ હકીકત સમજવા જેવી છે. તેમણે

ભોયું' કે સામાન્ય જનસમાજની નીતિ અને ધર્મની સમજણ ઊંચી લાવવા ધર્મના સિદ્ધાંતો તેમના ગળે ઉતારવાનો સહેલો ઉપાય 'કથાનુ-યોગ'નો છે, અને તેઓશ્રીએ રોચક શૈલીમાં અનેક શીલકથાઓ અને ચિંતન પ્રેરક લેખો આત્માનંદ-પ્રકાશ અને અન્ય પત્રો દ્વારા જૈન સમાજ સમક્ષ રજૂ કર્યા છે.

ત્યાર બાદ પ્રમુખ શ્રી ગુલાબચંદભાઈએ સ્વર્ગસ્થશ્રીના જીવન અને કાર્ય અંગે કહ્યું હતું કે તેઓ તો આપણી સભાના પ્રાણસમા હતા. તેઓએ સંસ્થાને આર્થિક રીતે પણ પગભર કરવા અથાક પ્રયત્નો કર્યા છે. તેમના એક એક ગુણ વિશે વર્ણન કરીએ તો પુસ્તક ભરાય, તો

પણ તેમના ગુણોનો પાર પામી શકાય તેમ નથી. ટૂંકમાં એક ફલાવરપોટની ઉપમા આપી જણાવ્યું હતું કે જેમ એક ફૂલદાનીમાં અનેક ફૂલો સુગંધથી મહકતા હોય તેમ શ્રી મન-સુખલાલભાઈમાં અનેક ગુણોની સુગંધની મીલા-વટ હતી સાહિત્ય ક્ષેત્રે પણ તેમની ઊંચી ગુણવત્તા હતી, અને તેમના જીવનમાં પણ સાદાઈ, સરળતા અને સભા પ્રત્યે મમતા હતા અને છતાં બિલકુલ નિરભિમાની હતા.

અંતમાં નીચેનો ઠરાવ રજૂ થયો હતો અને સૌ સભ્યોએ બે મિનિટ મૌન અને નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરીને સ્વર્ગસ્થને શ્રદ્ધાં-જલિ અર્પી હતી.

શ્રી મનસુખલાલભાઈ તારાચંદ મહેતાના સ્વર્ગવાસ અંગે શોક ઠરાવ

આપણી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપપ્રમુખ અને 'શ્રી આત્માનંદ-પ્રકાશ' માસિકના તંત્રી ધર્માનુરાગી શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતાના તા. ૨-૧૨-૭૬ના રોજ મુંબઈ મુકામે થયેલ દુઃખદ અવસાન પ્રત્યે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની આજરોજ મળેલી આ સામાન્ય સભા ખૂબ ઊંડા દુઃખ અને આઘાતની લાગણી વ્યક્ત કરે છે,

સ્વર્ગસ્થ શ્રી મનસુખલાલભાઈ એક તત્ત્વચિંતક સાહિત્યકાર અને નિષ્ઠાવાન કાર્યકર્તા હતા. તેઓએ જૈન સમાજની વિષયવિષય ક્ષેત્રે અનેક સેવાઓ આપી હતી. તેમના સ્વભાવમાં વિશાળતા, ધર્મભાવના આધ્યાત્મિકતા તેમજ સેવાભાવના વગેરે ઉન્નત ગુણો વણાયેલા હતા. શીલધર્મની કથાઓ જેવા અનેક સુરુચિપૂર્ણ અને લોકભોગ્ય કથાઓ દ્વારા મનોરંજન સાથે સમાજ ઘડતરનું મહામૂલું કાર્ય તેમણે સફળતાથી પાર પાડ્યું છે. તેમનું સાહિત્ય રોચકતા, જનહિત અને ધર્મભાવનાના તાણાવાણાથી વણાયેલું છે.

સદ્ગત શ્રી સમાજ સેવા કરનારી અનેક સંસ્થાઓના અગ્રગણ્ય કાર્યકર હતા અને અનેકને પ્રેરણા આપનાર હતા. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, શ્રી આધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રચારક મંડળ, શ્રી ખીમચંદ મૂળચંદ વિદ્યાર્થી ગૃહ, દેવકરણ મુળજી ટ્રસ્ટ, શ્રી સિદ્ધાર્થ એજ્યુકેશન સોસાયટી, શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ, જૈન શ્રવે. એજ્યુ. બોર્ડ વગેરે સંસ્થાઓ દ્વારા તેમણે જૈન સમાજની અનન્ય સેવા બતાવી છે.

'શ્રી આત્માનંદ-પ્રકાશ'માં લખેલી ધર્મકથાઓ તથા ધાર્મિક લેખો દ્વારા જૈન સમાજમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ ફેલાવવામાં તેમણે આપેલી ફાળો ન ભૂલાય તેવો છે.

આપણી જૈન આત્માનંદ સભાના તો તેઓ એક આધારસ્તંભ હતા. સંસ્થાના સાહિત્યિક અને આર્થિક એમ બંને પ્રકારની પ્રવૃત્તિમાં તેમની કુશળતા અને વ્યવહારક્ષતા તેમજ મૂકભાવે અને મીઠાશથી કાર્ય કરવાની પદ્ધતિ અનુકરણીય અને આદરણીય હતી.

તેમના સ્વર્ગવાસથી આપણી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તેમજ જૈન સમાજને ન પૂરાય એવી ખોટ પડી છે.

શ્રી આત્માનંદ સભાની આ સામાન્ય સભા શાસનદેવ સ્વર્ગસ્થના આત્માને ચિરસ્થાયી શાન્તિ અર્પે એવી પ્રાર્થના કરે છે, અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આ દુઃખમાં સમવેદના પ્રગટ કરે છે.

શુભાખ્યંદ લલ્લુભાર્ષી શાહ

પ્રમુખ,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળનો શોક ડરાવ

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન-પ્રસારક મંડળની કાર્યવાહક સમિતિની આજની સભા શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતાના તા. ૨-૧૨-૧૯૭૬ના રોજ થયેલ અવસાન પ્રત્યે શોક વ્યક્ત કરતાં અતિ ઊંડા દુઃખની લાગણી અને ગદાનિ અનુભવે છે.

સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈએ આ મંડળની ઘણાં વર્ષો સુધી કાર્યવાહક સમિતિના સભ્ય તરીકે તેમજ ટ્રસ્ટી તરીકે અને ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ તરીકે અમૂલ્ય સેવા બજાવેલ છે. આ મંડળની પ્રવૃત્તિમાં ઊંડો રસ લઈ મંડળની શાનને વધારવામાં તેઓશ્રીએ મહાન કાળો અર્પેલ છે. સદ્ગત એક સમર્થ સાહિત્યકાર, વિદ્વાન, તત્ત્વચિંતક અને નિષ્ઠાવાન કાર્યકર હતા. તેઓશ્રીનું જીવન શુદ્ધ ચારિત્ર્યમય હતું અને તેમની વિચારશ્રેણી સ્પષ્ટ, ગ્રેસ્ક અને માર્ગદર્શક હતી. શીલધર્મની અનેક કથાઓના તેઓ ભંડાર હતા. ધર્મ તત્ત્વજ્ઞાન અને ચારિત્ર્ય ઘડતર માટેની બોધદાયક કથાઓનું સમૃદ્ધ સાહિત્ય તેમણે જૈન સમાજને આપેલ છે. જૈન સમાજની અનેક સંસ્થાઓ સાથે તેઓ સંકળાયેલા હતા. તેમના અવસાનથી આ મંડળે એક અનન્ય સુકાની શુમાવેલ છે, એટલું જ નહિ પરંતુ સારાથે જૈન સમાજે એક ઉમદા, નિષ્ઠાવાન અને સક્રિય કાર્યકર શુમાવેલ છે.

તેમના દેહવિલયથી તેમના કુટુંબ પર આવી પડેલ દુઃખમાં આ મંડળ દિલસોજી વ્યક્ત કરે છે અને પ્રભુ તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ અર્પે તેમ પ્રાર્થે છે.

રમણલાલ ગી. શાહ

પ્રમુખ

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ

સ્વર્ગવાસ નોંધ

જાણીતા તત્ત્વચિંતક અને લેખક ધર્માનુરાગી
જૈન આગેવાનની ચિરવિદાય

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના ઉપપ્રમુખ અને
'શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ'ના તંત્રીશ્રી મનસુખલાલભાઈ
તારાચંદ મહેતાના તા. ૨-૧૨-૨૦૧૬ ને ગુરુવારના રોજ
સુખંઈ સુકામે થયેલ દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતા અમે ખૂબ
જ ઊંડા આઘાત અને દુઃખની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈ સ્વભાવે તદ્દન નિરભિમાની સાદા અને પરોપકારી વૃત્તિવાળા
હતા. તેમના જીવનના દરેક પ્રસંગોમાં તેમની આધ્યાત્મિક ધર્મપરાયણ વૃત્તિ જણાઈ આવતી.
તેમનું લેખન અને સાહિત્ય પણ સમાજ-ઉત્થાન અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિના લક્ષ્યને વરેલું હતું.

પંડિત બેચરદાસજીના શબ્દોમાં કહીએ તો સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈ ગૃહસ્થાશ્રમી
છતાંય વાનપ્રસ્થ જેવું જીવન ગાળતા.

તેમના જીવનમાં તેમણે પુરુષાર્થ અને આપબુદ્ધિથી પ્રગતિ કરી હતી. ઊંડા ચિંતન
મનન અને વાંચન તેમજ સંત પુરુષોના સમાગમથી તેમણે પોતાના જીવનમાં ચોક્કસ
જીવનદષ્ટિ અપનાવી હતી. વ્યવસાયમાં વીમા કંપનીના એજન્ટ તરીકે તેમની કારકીર્દિ
યશસ્વી હતી. તે દરમિયાન તેમણે સમાજના નિરીક્ષણ અને અનુભવ દ્વારા ઘણું જ્ઞાન પ્રાપ્ત
કર્યું હતું. સેવા અને સમાજ સુધારાના કાર્યમાં પણ તેઓ ઊંડો રસ લેતા હતા. વીમા
કંપનીનું રાષ્ટ્રીયકરણ થયા પછી તેઓએ વ્યવસાયની દૃષ્ટિએ નિવૃત્ત જીવન સ્વીકાર્યું, પણ
પારમાર્થિક દૃષ્ટિએ બહોળું સમાજ-સેવાનું કાર્ય અપનાવ્યું.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રચારક મંડળ, શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ, શ્રી જૈન આત્માનંદ
સભા વગેરે અનેક સંસ્થાઓ દ્વારા તેમણે સમાજ ઘડતરનું અને સમાજ સેવાનું કાર્ય કર
વામાં જીવનના અંત સમય સુધી ઊંડો રસ દાખવ્યો હતો.

સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈને જીવનમંત્ર હતો-સમન્વય. તેઓ કદી કોઈ ખટપટ કે ઝઘડા કે ચર્ચાસ્પદ વાતોથી હંમેશા દૂર રહેવા પ્રયત્નશીલ રહેતા અને એ રીતે સમન્વય અને સમાધાનકારી વૃત્તિથી જ સમાજનો ઉત્કર્ષ થઈ શકે એમ તેઓ માનતા અને તે પ્રમાણે વર્તતા. લેખો દ્વારા પણ તેઓએ એ જ વાતનું પ્રતિપાદન કર્યું છે.

મનસિ વચસિ કાર્યે મહતામેક રૂપણતા । એ સૂત્ર મુજબ એમના જીવનમાં વિચાર, વાણી અને વર્તનમાં એકરૂપતા હતી. તેઓ જેવું વિચારતા તેવું જ બોલતા અને તે મુજબ જ આચરણ કરતા. તેઓ ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ કષાયો પોતાના જીવનમાંથી નિર્મૂળ કરવા સદા પ્રયત્નશીલ રહેતા ક્રોધો જ્ઞાનવતાં કુતઃ । એ સૂત્રનું તો બધું તેઓ હંમેશા રટણ અને અમલ કરતા.

તેમનું સાહિત્ય-તેમની ધર્મકથાઓ અને ચિંતન લેખો સામાન્ય જનસમાજ સમજી શકે તેવા અને સર્વના જીવનને ઉન્નત બનવાની સદાયે પ્રેરણા આપતા રહેશે,

સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈ એક કુટુંબ-વત્સલ વડીલ, સત્ય માર્ગ દર્શાવનાર આગેવાન તાત્વિક દષ્ટિવાળા લેખક અને મૂક ફરજ પાલનની ભાવનાવાળા નિરભિમાની સમાજ સેવક, અને સાચું સાધુજીવન ગાળતા ગૃહસ્થ હતા.

તેમના દેહાવસાનથી જૈન સમાજને એક ન પૂરાય તેવા આગેવાન પથદર્શકની ખોટ પડી છે. અમારી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તેમજ ‘શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ’ના તો તેઓ આધાર સ્તંભ હતા. આ સંસ્થાને તો એક પરમ સફળથી ઉપકારક આત્મીયજનની ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા તેમના આત્માને જ્યાં હોય ત્યાં ચિરસ્થાયી શાન્તિ આપે એવી અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ.

કા. જ. દોશી

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગર નિવાસી શાહ લલ્લુભાઈ દેવચંદ (આદેશ ડેરીવાળા) મુળર્ધ મુકામે તા. ૯-૧૨-૭૬ ના ગુરુવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમે ઘણા દીલગીર થયા છીએ. તેઓશ્રી મળતાવડા સ્વભાવના અને જીવ ધાર્મિક લાગણીવાળા હતા. તેઓશ્રી આપણી સભાના આજીવન સભ્ય હતા. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમના આત્માને શાન્તિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ભગવાન મહાવીરની સ્યાદ્વાદની દૃષ્ટિ રજુ કરવા

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સોસાયટી (મુંબઈ) યોજત 'સ્યાદ્વાદ' નિબંધ સ્પર્ધાનું પરિણામ

પ્રથમ નંબરે

ખૂબચંદ કેશવલાલ પારેખ
કુ. તરલા એ. દોશી
અભયકુમાર જૈન

બીજા નંબરે

મફતલાલ જે. પટેલ
ધીરજલાલ ડાહ્યાલાલ મહેતા
શાન્તિલાલ જેમચંદ શાહ

ત્રીજા નંબરે

પ. પૂ. યશોવિજયજી મ. સાહેબ
પ. પૂ. તરુલતાશ્રીજી મહાસતીજી
રતિલાલ મફાભાઈ શાહ

ચોથા નંબરે

રંજનબેન નગરશેઠ
ઉષાબેન ગુલાબચંદ
પ. પૂ. ઉષાભાઈ મહાસતીજી

પાંચમા નંબરે

મહાવીરસિંહ સુડયા
રતનચંદ જૈન
પ. પૂ. પૂર્ણભદ્રાશ્રીજી
અનુપભા
સરોજબાળા ચંદુલાલ

- * પ્રથમ નંબરના દરેક વિજેતાને રૂા. ૮૩૫/-
- * બીજા નંબરના દરેક વિજેતાને રૂા. ૫૦૧/-
- * ત્રીજા નંબરના દરેક વિજેતાને રૂા. ૩૩૫/-
- * ચોથા નંબરના દરેક વિજેતાને રૂા. ૨૫૧/-
- * પાંચમા નંબરના દરેક વિજેતાને રૂા. ૧૦૧/-
- * તથા સ્પર્ધામાં ભાગ લેનાર દરેકને રૂા. ૧૧/-

પારિતોષિકો જાહેર કરવામાં આવ્યા છે.

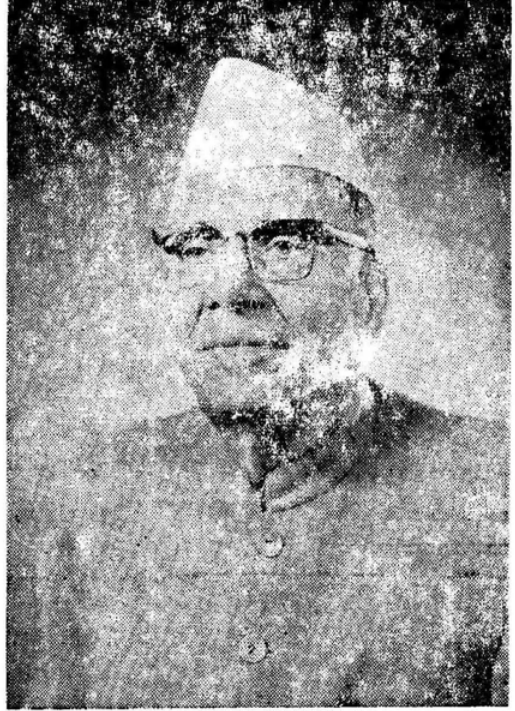
વિજેતાઓને હાર્દિક અભિનંદન

જૈન સમાજના આગેવાન ઉદારચરિત્ શેઠશ્રી ભોગીલાલ મગનલાલ શાહને શો કાં જ લિ

જૈન સમાજના અગ્રણી, દાનવીર અને ઉદારચરિત્ શેઠશ્રી ભોગીલાલ ભાઈનું તા. ૧૫-૧૨-૭૬ ને બુધ-વારના રોજ દેહાવસાન થયું તે અંગે અમે ખૂબ જ ઊંડા શોક અને આઘાતની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

તેઓશ્રી આ સભાના પેટ્રન હતા અને સભા પ્રત્યે તેમણે અપાર પ્રેમ અને સહકાર દર્શાવ્યા છે.

સ્વ. શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ અનેક ગુણોના ભંડાર હતા. મધ્યમ વર્ગનો ઉત્કર્ષ કેમ થાય એ વાત તો સદાયે તેમના હૈયામાં રમતી અને તે માટે તેમણે જીવન દરમિયાન અથાક પ્રયત્નો કર્યા હતા. જૈન તેમજ જૈનેતર સમાજના તેઓ એક આદરપાત્ર મુરબી હતા. સમસ્ત ગુજરાતનું બહાર જીવન સુમેળ ભર્યું રહે તે માટે તેમના પ્રયત્નો યાદગાર રહેશે.

સદ્ગત શ્રી ભાવનગરના પ્રથમ પંડિતના નાગરિક હતા. સારાથે ભાવનગરની ઉન્નતિ માટેની દરેક પ્રવૃત્તિમાં એક યા બીજી રીતે સંકળાયેલા હતા.

પોતાની આગવી સૂઝ અને શ્રમ પ્રત્યેના આદર તેમજ કર્તવ્યનિષ્ઠાથી તેઓશ્રીએ સામાન્ય પ્રકારની નોકરીમાંથી ધીરે ધીરે આગળ વધી એક આગેવાન ઉદ્યાગપતિ બન્યા.

અને ઉદ્યોગપતિ તરીકે પણ આદર્શ પ્રણાલીઓ પાડીને માલિક-કારીગરના સંબંધો સુમેળ-ભર્યા બનાવ્યા હતા.

તેઓએ શ્રી ભોળીલાલ મગનલાલ એન્જી. સોસાયટી દ્વારા આદર્શ નમુનેદાર હાઈ-સ્કૂલની સ્થાપના કરી અને તેમના અંત સમય સુધી તેને જળસિંચન અને પ્રેરણાવટે વિકસાવી છે. એ ઉપરાંત માનવસેવા કરનારી અનેક સંસ્થાના સ્થાપક હતા અને અનેક સંસ્થાઓને તેમણે તન, મન ધનથી ટેકો આપી પગભર બનાવી છે.

મૂંગા પ્રાણીઓની દયાને પણ એમના જીવનમાં એમણે મહત્વનું સ્થાન આપ્યું હતું, અને પાંજરાપોળને ડગમગ સ્થિતિમાંથી પ્રાણ પૂરીને જોમવંત બનાવી.

ભાવનગરના શ્રી જૈન સંઘે પણ વર્ષો સુધી એમની રાહબરી નીચે સુંદર કાર્ય કર્યા છે. જૈન સંઘના કાર્યમાં તેઓ સદા જીવંત રસ લેતા અને ભાવનગરના સંઘમાં જે એકતાના દર્શન થાય છે તેમાં તેમનો હિસ્સો પણ નાનો સૂનો નથી.

તેમના જવાથી સમસ્ત ભાવનગર શહેરને, તેમજ જૈન સંઘ અને અન્ય સંસ્થાઓને મોટી ખોટ પડી છે.

તેમનો આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં ચિરસ્થાયી શાંતિ પામે એવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ; અને તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આપત્તિમાં સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ.

સમાચાર

શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતાને

મુંબઈમાં જૈન સમાજની શ્રદ્ધાંજલિ

ઐશ્વર્યમૂર્તિ સ્વ. શ્રી મનસુખલાલભાઈનું તા. ૨-૧૨-૭૬ના રોજ થયેલ હૃદય અવસાન બદલ શ્રદ્ધાંજલિ આપવા એક બહેર સભા કોટ તપગચ્છ સંઘ શ્રી જૈન શ્રવે. કેન્દ્ર-સા. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, શ્રી જૈન શ્રવે. એન્જી. મોર્ડ, શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ વગેરેના ઉપક્રમે તા. ૧૨-૧૨-૭૬ના રોજ નવ વાગે પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજયભુવનચંદ્ર-સૂરીશ્વરજીની નિશ્રામાં કોટ શ્રી શાન્તિનાથ જૈન ઉપાશ્રયમાં મળી હતી; તેમાં સ્વર્ગસ્થના જીવન વિષે પરિચય અપી શ્રદ્ધાંજલિ આપતા પ્રવચનો થયા હતા અને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિતો ઠરાવ પસાર થયો હતો.

તા. ૨-૧-૧૯૭૭ના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ સંશોધન ગ્રંથનો

પરિચય

૧. મૂળ ગ્રંથના રચયિતા વાદિમુખ્ય શ્રી મલ્લવાદીજી છે.
૨. તેના ઉપર ‘નયચક્રવૃત્તિ’ નામની ટીકાના રચયિતા શ્રી સિંહસેનસૂરિ ક્ષમાશ્રમજી છે.
૩. આ ગ્રંથમાં બાર અર (આરા) એટલે પ્રકરણ છે.
૪. સામાન્ય રીતે જૈનદર્શનમાં સાત નયોતું નિરૂપણ છે પણ આ ગ્રંથમાં ‘વિધિ’ વગેરે બાર નયોતું નિરૂપણ છે તે આ પ્રમાણે :—
૧. વિધિ ૨. વિધિવિધિ ૩. વિધ્યુભય ૪. વિધિનિયમ ૫. ઉભય ૬. ઉભયવિધિ ૭. ઉભયોભય ૮. ઉભયનિયમ ૯. નિયમ ૧૦. નિયમવિધિ ૧૧. નિયમોભય ૧૨. નિયમનિયમ.
૫. ઉપરોક્ત બાર નયનો પ્રચલિત સાત નયમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.
૬. આ ગ્રંથમાં રચયિતા અન્ય દર્શનો નીચે મુજબ છે :—
વેદ, સાંખ્ય, ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા, અદ્વૈતવાદ બૌદ્ધ, યોગ, વગેરે
૭. આ ઉપરાંત ઉલ્લેખાયેલ અન્ય ગ્રંથો ભર્તૃહરિકૃત વાક્યપદ્ધતિ, વૈદક તેમજ વ્યાકરણ.
૮. જૈન આગમોમાંથી અનેક પાઠ આ ગ્રંથમાં ઉદ્ધૃત કરાયેલ છે.
૯. સ્યાદ્વાદનું સ્વરૂપ સમજવા માટે આ ગ્રંથમાં સાતમા અર (પ્રકરણ)માં જે પારમાર્થિક સ્વરૂપ સમજાવ્યું છે તે જોવા જેવું છે.
૧૦. આ ગ્રંથના સંશોધન અને સંપાદન માટે નિરભિમાની જ્ઞાનતપસ્વી પૂ. મુનિશ્રી જંબૂ વિજયજીએ, પૂ. પુણ્યવિજયજી તથા તેમના ગુરુ શ્રી ભુવનવિજયજીના આશીર્વાદ અને પ્રેરણાથી સં. ૨૦૦૩માં શરૂ કરાયેલ આ કાર્યને સર્વાંગ સંપૂર્ણ કરવા કોઈ પ્રયત્ન બાકી રાખેલ નથી.
૧૧. આ ગ્રંથના સંશોધનમાં પૂજ્ય જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબે અનેક પ્રતો એકત્રિત કરી, તપાસી, તેમાં જેનો ઉલ્લેખ થયો હોય તેવા અનેક ગ્રંથો પ્રાપ્ત કરી તપાસ્યા, તે માટે જરૂર જણાવાથી ટીપ્પેટન (સોટ) લાખાનો પણ અભ્યાસ કર્યો.
૧૨. આ સંશોધન કાર્યમાં મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજીએ જાણીતા પરદેશના વિદ્વાનો ડૉ. ઈ. કાઉલનેટ (ઓસ્ટ્રેલીયા), ડૉ. ટૂચી (ઈટલી), ડૉ. થોમ્પસન (ઈંગ્લેન્ડ), ડૉ. વોલ્ટર મોટેર વગેરેનો સંપર્ક સાધી સહકાર મેળવ્યો.

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમ પૂજ્ય વિદ્વાન મુનિરાજ

શ્રી જયવિજયજી મહારાજ

ના વરદ્ હસ્તે સંપાદિત થયેલ અનોઠ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’

દ્વિતીય ભાગનું ઉદ્ઘાટન

તા. ૨-૧-૧૯૭૭ ને રવિવારના રોજ સવારના ૯-૦૦ કલાકે

શ્રી ગોડીજી જૈન ઉપાશ્રય-પાયધુની મુંબઈમાં

પરમ પૂજ્ય ધર્મપ્રભાવક યુગવીર આચાર્ય

શ્રી વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની શુભ નિશ્રામાં

સાહિત્ય-કલા-રત્ન પરમ પૂજ્ય મુનિરાજ

શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના વરદ્ હસ્તે કરવામાં આવશે

આ શુભ પ્રસંગે

દાનવીર ધર્મપ્રેમી શેઠશ્રી તુલશીદાસ જગજીવનદાસ સવાઈ

તેમજ ગોરેગાંવ જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘના માનદ્ ટ્રસ્ટી

શેઠશ્રી રમણુલાલ મંગળદાસ

અતિથિ વિશેષ તરીકે પધારી સમારંભ શોભાવશે.

જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના માનવંતા પેટ્રન સાહેબો, આજીવન સભ્યો તેમજ સમગ્ર જૈન સમાજના ભાઈ બહેનોને આ પ્રસંગે પધારવા અમારું ભાવખીતું આમંત્રણ છે.

નિવેદકો

ગુલાબચંદભાઈ લલ્લુભાઈ શાહ

પ્રમુખ

(સ્વ.) મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

હીરાલાલભાઈ બાણુભાઈ શાહ

ઉપપ્રમુખો

હીરાલાલ જુઠાભાઈ શાહ

અમૃતલાલ રતિલાલ (ભગતલાલ)

હીમતલાલ અનોપચંદ માતીવાળા

મંત્રીઓ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

તંત્રી : શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : શ્રી ગિરધરલાલ ફલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય : દાણાપીઠ-ભાવનગર